

El Rec Clar

NÚM. 23

REVISTA DE VIDRERES

OCTUBRE 2003

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
AJUNTAMENT	
Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cívic	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14
ENSENYAMENT	
Llar d'infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11
SANITAT	
Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Moré	972 85 05 75
CONSELL COMARCAL	
Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Protecció animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30
TRANSPORTS	
Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32
ALTRES	
Rectoria	972 85 00 61
Enher (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14 / 972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
<i>(Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13)</i>	

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS

Estiu: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda.
 Hivern: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 2/4 de 7 de la tarda.

BIBLIOTECA MUNICIPAL

De dijous a dissabte, de 10 del matí a 1 de la tarda.
 De dimarts a divendres, de 3/4 de 4 a 8 de la tarda.

ALCALDIA (ÀNGEL TEIXIDOR)

Dimecres, de 7 a 8 del vespre.
 Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.

HISENDA (JOSEP FONT I CABALLÉ)

Dimecres d'1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

CULTURA I FESTES (PERE COMALADA I CARDONA)

Dimarts de 10 a 11 del matí i hores convingudes.

ENSENYAMENT (FRANCESC FALGUERAS I BAQUERO)

Dilluns de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

GOVERNACIÓ (AGNÈS BANÚS I FORMIGA)

Dimarts de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

URBANISME (CARLES MALLART I FIGUERES I JORDI DARANAS I PLA)

Dimecres d'11 del matí a 1 de la tarda i hores convingudes.

RECURSOS HUMANS, OBRES I SERVEIS (JORDI DARANAS I PLA)

Dimecres d'1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

COMERÇ, CONSUM I TURISME (CARLES MALLART I FIGUERES)

Dimecres d'11 del matí a 1 de la tarda i hores convingudes.

SANITAT, SERVEIS SOCIALS I MEDI AMBIENT (ÀNGEL TEIXIDOR I JOHER)

Dimecres de 10 a 11 del matí i hores convingudes.

ESPORTS (JOAN JULIÀ I SOLÉ)

Dilluns de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS TÈCNICS (LLUÍS LLORET I QUER, ARQUITECTE TÈCNIC, I JORDI LLINÀS I JOANA, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES)

Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ANNA MA. EXTREMERA VENZAL, ASSISTENTA SOCIAL)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS VELLIS

Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

NOVEMBRE 2003

Dissabte 1, Diumenge 2 Sils
 Divendres 7, Dissabte 8, Diumenge 9 Vidreres
 Divendres 14, Dissabte 15, Diumenge 16 Riudarenes
 Divendres 21, Dissabte 22, Diumenge 23 Sils
 Divendres 28, Dissabte 29, Diumenge 30 Vidreres

DESEMBRE 2003

Divendres 5 Maçanet
 Dissabte 6 Sils
 Diumenge 7, Dilluns 8 Maçanet
 Divendres 12, Dissabte 13, Diumenge 14 Sils
 Divendres 19, Dissabte 20, Diumenge 21 Vidreres
 Dijous 25 Riudarenes
 Divendres 26 Vidreres
 Dissabte 27, Diumenge 28 Riudarenes

Nota: Les guàrdies del mes de gener de 2004 no es publiquen perquè a l'hora de tancar l'edició de la revista encara no havien estat fixades.

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres, dijous-Riudarenes.

Les guàrdies són localitzades.

MAÇANET DE LA SELVA, FARMÀCIA RIERA: Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

RIUDARENES, FARMÀCIA MASÓ: Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

SILS, FARMÀCIA ALTIMIR: Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

VIDRERES, FARMÀCIA MORÉ: Catalunya, 46 - 972 85 05 75

Sumari

Serveis.....	2
Editorial	3
Parlem de	4
Parlem amb.....	8
Des de la Casa de Vila..	10
Actualitat.....	19
Anem a Estudi	21
Esports	25
Curar-se en salut.....	27
El viatge.....	29
Opinió	31
Mascotes.....	34
Fem una queixalada.....	35
Temps era temps	36
Plou i fa sol.....	38
Entreteniments	39

Bústia

Tots els qui desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb nom i cognom, no pseudònim, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar. C/Catalunya, 29. 17411 Vidreres, o a elrecclar@hotmail.com

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Joaquim Daban, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Joaquim Bayé, Anna Viader i Pere Comalada.

Disseny i Fotocomposició: JJ Comunicació

Impressió: Gràfiques Fomells

Dipòsit legal: GI-236-98

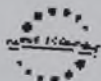
El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: Foto de Xavier Jorquera.

amb la col.laboració de

Diputació
de Girona

L'estiu dels helicòpters

La campanya de prevenció d'incendis d'aquest estiu s'ha fet ben evident damunt del nostre poble pel vol incessant dels helicòpters que, des de principis de temporada i fins que les pluges no s'han ben afermat, ens han sobrevolat, ulls atents a la més mínima columna de fum. La seva presència deixava una mena de regust agredolç: per una banda donava la confiança de saber que hi havia qui vigilava, però per altra ens recordava a cada moment el perill latent. I aquest perill es va concretar amb el desastre de Maçanet, quan la calor i la manca d'humitat ja havien convertit el bosc en un polvorí. La intensa fumera que tapava el sol, els fragments d'escorces i fulles calcinades que van embrutar tot el nostre poble, les imatges d'un Maçanet sota el fum intens i asfixiant, les flames a tocar de les vivendes, les cases cremades, el bosc devastat... seran les postals de record més exactes d'un estiu angoixant. Els vidrerencs i vidrerencques, més enllà del patiment pels nostres propis boscos, vam estar a l'altura de les circumstàncies tant en la col.laboració en les tasques d'extinció com en l'acolliment de les persones desallotjades de les seves cases.

Aquest incendi de Maçanet -com tants altres- no és altra cosa que la culminació lògica d'una sèrie de factors, entre els quals les inclemències del temps no són més que el detonant, i que afecten moltes poblacions, la nostra, la primera. D'entrada hi ha l'error històric (molt difícil d'arreglar) de permetre les construccions al mig del bosc, provocant que alguns indrets forestals estiguin densament poblats, sense les mesures de seguretat pertinents (si és que hi pot haver mesures de seguretat suficients en aquests casos). També, la manca de recursos humans i materials de lluita contra el foc en circumstàncies com les d'enguany: s'ha parlat de falta de personal, i de material vell en molts casos, mancances només compensades amb el treball d'uns professionals que es juguen la vida i d'un voluntariat que ha demostrat, un cop més, que allò que en diem la societat civil val molt més del que alguns dirigents es mereixen. També, l'incivisme dels qui llencen cigarrets o encenen focs a prop del bosc sense mirar prim, així com la maldat (o bogeria, tant se val) dels piròmans que es complauen veient les flames i el daltabaix que provoquen, sense valorar les vides que posen en perill. A tot això cal afegir-hi, i probablement aquest és un factor essencial, el despoblament dels espais rurals per part de la gent que tradicionalment en tenia cura i que no només hi vivia, sinó que en vivia. Tot plegat, massa matèria combustible per tan poca aigua. Per això, superant la retòrica propagandística d'uns i altres polítics, cal la planificació urgent de la gestió dels boscos i els seus usos, tant per assegurar el patrimoni natural com les vides de la multitud de gent que en els darrers anys s'hi ha instal·lat. I per fer-ho no n'hi ha prou amb els helicòpters.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

Vista general de l'excavació, amb l'ustrinium en primer terme.

El Pi de la Lliura 2003

Una campanya d'excavació en extensió

Antecedents

El jaciment del Pi de la Lliura va localitzar-se a principis de 1999 dalt la carena d'una muntanya. Un camí que havia de servir de tallafocs va travessar el jaciment malmenant algunes estructures, però alhora permetent el descobriment d'un interessant lloc d'enterrament.

És una necròpolis d'incineració de finals de l'edat del bronze, o sigui, d'ara fa 3.000 anys, contextualitzada en el que s'anomena la Cultura dels Camps d'Urnes. En aquesta època, els cadàvers eren incinerats en una pira funerària a l'aire lliure i les restes eren col·locades dins d'una urna de ceràmica feta a mà (encara no es coneixia el torn). Aquesta es cobria amb una tapadora en forma de plat, també de cerà-

mica, i tot el conjunt era enterrat dins un forat fet a terra (fossa o *loculi*). Després se senyalitzava amb una llosa, fet que possibilitava "visitar" l'enterrament amb posterioritat i alhora evitava que fos malmès en la construcció d'un futur enterrament.

Aquesta nova manera d'enterrar els morts, que suposa un canvi radical en la mentalitat de la població, no pot sorgir de la nit al dia dins la quotidianitat d'una pobla-

L'enterrament E30 és un dels tres que es van recuperar del mig del camí.

ció, sinó que ha de ser, per força, una influència forana. No és un acte gratuït el fet que es passi d'inhumar un cadàver a incinerar-lo i a crear tot un espai reservat per enterrar els morts (d'aquí el nom de "camp d'urnes"); és per això que creiem que els que van enterrar els morts al Pi de la Lliura formaven part d'una població nouvinguda amb orígens al centre d'Europa, bressol d'aquesta cultura.

A finals de l'edat del bronze la plana de l'Empordà i sobretot la plana de la Selva eren zones molt humides encara no dessecades i, per tant, els llocs de pas, els camins per passar amb els ramats, per comunicar-se amb altres regions, és lògic que se situessin en llocs elevats. A pocs metres del jaciment hi ha un vell camí de transhumància que avui ha quedat en desús i que és lògic pensar que va ser l'utilitzat pel poble que va enterrar els seus morts al Pi de la Lliura. Ara per ara, pensem que era una comunitat de famílies de pastors que es movien amb els seus ramats i buscaven noves terres per ocupar. Per la similitud de les peces ceràmiques i la cronologia, podrien provenir d'un grup molt més nombrós que situem a la zona del Vallès.

Els treballs arqueològics realitzats

El mateix any del seu descobriment va ser objecte d'una excavació de salvament enmig del camí actual (que comunica Tossa i Vidreres amb Lloret) que va permetre recuperar 16 enterraments, la majoria retallats; només 4, que estaven més enterrats al subsòl, van salvar-se sencers del pas de la màquina que va fer el rebaix del camí.

Tot i que per força les dades que en podríem treure eren parcials, es van poder fer algunes anàlisis. El més interessant va ser una datació per "carboni 14". Junta-ment amb les restes del mort, l'urna E15 conservava fragments de carbó. Quan es recollien les restes del cadàver de la pira funerària també eren recollits petits fragments de carbons de les fustes utilitzades a la pira.

Un d'aquests petits fragments de fusta (que pesava 0,3 grams) va ser analitzat en un laboratori de Miami per saber quants anys feia que s'havia cremat. En aquestes èpoques més antigues, les dates no s'indi-

quen aC (abans de Crist), sinó BP (*before present*), agafant com a referència l'any 1950. Per això, quan s'indica que una resta té una antiguitat d'entre 3070-2860 BP, l'hi podem restar l'any 1950 per obtenir la data abans de Crist (1120-910 aC) o sumar-li la diferència entre 1950 i 2003 per saber l'antiguitat real en relació a ara (té una antiguitat d'entre 3.123-2.913 anys). És només la data d'un enterrament, però esperem poder fer una estimació de la durada en el temps d'aquesta necròpolis amb futures datacions.

L'any 2001 va preparar-se una campanya programada mitjançant sondejos per intentar acotar els límits de la necròpolis. Se'n van realitzar 5 a banda i banda del camí, en dos dels quals (S4 i S2) vam recuperar 9 enterraments més, tots a la part nord del jaciment. Aquests nou enterraments estaven molt més sencers que els del camí i vam poder observar que tots estaven ricament decorats amb tècniques impreses i incises i amb restes de pigment vermell dins les incisions. Hi ha el cas d'un enterrament doble format per dues urnes, cadascuna a la seva fossa. Una, de petites dimensions, conté molt poques restes òssies i molt fràgils; l'altra, és més gran i amb restes òssies de més consistència. Això ens fa pensar que pot tractar-se d'un enterrament familiar de mare i fill. Les restes, però, estan sent estudiades.

Una altra evidència documentada aquest any van ser una sèrie de rases de les quals desconèiem la seva relació amb la necròpolis.

L'excavació de 2003

L'any 2003 va optar-se per una excavació en extensió concentrada a la part més ampla de la carena, al voltant de l'excavació furtiva feta l'hivern de 1999 i del sondeig S2 de l'any 2001, on s'havien localitzat 7 dels 9 enterraments d'aquell any.

Hi varen participar una quinzena d'estudiants i llicenciats d'universitats de Girona, Barcelona, Tarragona, Madrid, Salamanca, Valladolid i París. El fet de poder disposar

d'allotjament molt a prop del jaciment, a can Mundet, va permetre fer un horari d'excavació partit de matí i tarda, amb unes 8 hores de treball de camp.

L'àrea a excavar es va dividir en quadrants de 5 x 5 metres, alhora dividits en metres quadrats. Cada grup de treball se situava en un quadrant i hi realitzava tots els treballs que es deriven d'aquesta excavació: neteja del nivell superficial (modern), localització de les estructures en el segon nivell (sauló), delimitació dels enterraments, dibuix en planta i secció de cada element arqueològic, excavació i extracció d'aquests, i neteja de fragments ceràmics recollits en la neteja superficial de cada quadrant. En total es van excavar més de 190 m².

Amb la neteja superficial es van identificar les restes d'una arada, les evidències de la qual coincidien amb les localitzades el 2001. Això indica que es tracta d'un fet antròpic modern que no té res a veure amb la necròpolis d'incineració de l'edat del bronze.

Val a dir que en aquesta campanya van haver de realitzar-se, a més, els treballs que haurien d'haver correspost a una excavació de salvament. Això es deu al fet que el passat hivern va refer-se i ampliar-se el camí, a banda i banda, en tot el tram que correspon al jaciment. Com era d'esperar es van malmetre algunes estructures. La tramitació de la documentació pertinent va endarrerir-se fins al punt que, arribada la data de l'excavació programada, no s'havia pogut intervenir al camí en una excavació de salvament, de manera que els treballs corresponents van integrar-se a l'excavació programada. Del camí es van recuperar, en un lamentable estat, tres enterraments (E30, E48 i E49).

Els resultats de la campanya 2003 han estat molt positius, ja que s'han localitzat 18 enterraments, una gran llosa de senyalització i l'*ustrinium*, lloc on s'incineraven els cadàvers.

Catorze dels enterraments estaven compostos per una urna cinerària enterrada dins una fossa; en dos enterraments l'urna cinerària anava acompanyada per un altre vas ceràmic; i en dos altres casos dins

L'E32 conté una de les urnes més ben conservades del jaciment, amb una barroca decoració que cobreix tota la part superior de la carena.

la fossa no hi havia cap urna, sinó una estructura de pedres amb les restes incinerades escampades entre elles. Com ja és habitual al Pi de la Lliura, totes les urnes estan ricament decorades amb tècniques impreses i incises i la majoria estan cobertes amb una tapadora.

L'estat de conservació de la majoria dels enterraments és bastant dolent a causa,

sobretot, de les rases agrícoles modernes (poden ser de fa uns 20 anys) i de la vegetació (arbustos, alzines i sureres) que hi ha actualment a la zona. Malgrat això, es van poder identificar i individualitzar les 20 estructures que hem esmentat abans. Una de les més interessants ha estat la identificada com *ustrinium*. Consistia en un rebaix de la roca, en forma rectangular,

L'enterrament E38 és un exemple d'estructura sense urna cinerària, on les restes del cadàver han estat escampades entre les pedres.

Vista d'una part de l'ustrinium abans d'excavar-se (E42), amb les pedres cremades, i la gran llosa de senyalització (E44) en segon terme.

d'uns 2 metres de llarg i de 10 a 25 cm de profunditat. Tenia tres angles ben marcats i el quart (l'angle NE) en rampa. Tota l'estructura estava coberta de cendres i pedres cremades i només falta l'anàlisi de les terres per confirmar la veritable funció d'aquesta estructura com l'ustrinium. És el lloc on s'ubicaria la pira funerària cada vegada que es volgués incinerar un cadàver. La gran llosa de senyalització, que se li situa a la banda NE, indicaria la posició d'un element molt important per a la necròpolis. Pot observar-se en el plànol de l'excavació que els enterraments estan separats entre ells per distàncies similars i alhora amb una bastant clara alineació, almenys en dos sentits, WE i NW-SE.

A mode de conclusió

Actualment el jaciment ja compta amb un total de 47 estructures d'enterrament, l'ustrinium i una gran llosa de senyalització de quasi mig metre d'alçada. Els resultats de la campanya de 2003 confirmen el jaciment com un referent a tenir molt en compte en el context de les necròpolis d'incineració de l'edat del bronze.

Bibliografia del jaciment

PONS, E. i SOLÉS, A., 1999, Un camp d'urnes al Pi de la Lliura, *El Rec Clar*, revista de Vidreres, 6, Vidreres, 19-22.

PONS, E. i SOLÉS, A., 2000, La necròpolis d'incineració del Pi de la Lliura (Vidreres, la Selva). Excavació de Salvament 1999, *Quintes Jornades d'Arqueologia de les comarques de Girona*, Olot, 50-54.

PONS, E. i SOLÉS, A., 2001, Un altre cop la necròpolis del Pi de la Lliura (Vidreres, la Selva), *El Rec Clar*, revista de Vidreres, 14, Vidreres, 7-11.

PONS, E. i SOLÉS, A. 2002a, El Pi de la Lliura (Vidreres, la Selva). 2001, Una prospecció programada, *Sisenes Jornades d'Arqueologia de les comarques de Girona*, Sant Joan de les Abadesses, 69-75.

PONS, E. i SOLÉS, A. 2002b, Pi de la Lliura (Vidreres, la Selva): primers avenços sobre la necròpolis d'incineració del Bronze Final (1100-950 aC). Part I: medi, excavació i descripció analítica de les tombes, *Quaderns de la Selva*, 14, Santa Coloma.

PONS, E. i SOLÉS, A. 2002c, Del treball del camp al laboratori. La microexcavació de les urnes cineràries, *Rec Clar*, revista de Vidreres, 19, Vidreres, 4-7.

PONS, E. i SOLÉS, A. en premsa, Una necròpolis d'incineració a la comarca de la Selva: El Pi de la Lliura (Vidreres, la Selva), *Tribuna d'Arqueologia 1999-2000*, Barcelona.

PONS, E. i SOLÉS, A., "La necròpolis del Pi de la Lliura (Vidreres, la Selva)", dins PONS, E. i MOLIST, M. (coord.), Les necròpolis d'incineració del bronze final i principis de l'edat del ferro a Catalunya i rodalies (de l'Ebre a l'Hérault): noves troballes; història i sistematització (inèdit).

PONS, E. i SOLÉS, A. en premsa, La necròpolis del Pi de la Lliura (Vidreres, la Selva). Part II: El dipòsit funerari, el contingut de les urnes. Paral·lels i afinitats culturals, *Quaderns de la Selva*, 15, Santa Coloma.

PONS, E. i SOLÉS, A. en premsa, Primeros resultados de la necròpolis de incineración del Bronce Final (1120-910 aC): Pi de la Lliura (Vidreres-la Selva), *XXVI Congreso Nacional de Arqueología*, Huesca.

ENRIQUETA PONS - ALBA SOLÉS

Jordi Mas Virgili

Després de cursar els estudis d'enginyeria tècnica industrial, en Jordi va accedir a la categoria de sotsinspector del cos de bombers a la central de Girona, una feina que l'apassiona i que fa 5 anys que du a terme.

Jordi, per què et vas fer bomber?

Mentre estava estudiant aprofitava els estius per treballar-hi i més endavant em va sorgir l'oportunitat de ser sotsinspector, treball que ocupo actualment. Per accedir-hi s'havia d'haver cursat una carrera universitària i també s'havien de superar una sèrie de proves. Aquestes consistien en: unes proves físiques, en les quals s'havia de córrer, nedar, aixecar pesos..., unes proves teòriques, on es feien preguntes escrites del temari d'oposicions, com ara qüestions de la professió pròpia del bomber, de física elemental i de ciències aplicades, fer un test psicotècnic i per últim una revisió mèdica.

En què consisteix la teva feina?

Bé, doncs jo i altres persones ens encarreguem del comandament de bombers de Girona, a nivell operatiu, logístic i administratiu. Jo porto temes de direcció i administració: material, vehicles, funcionament intern, cursos de formació, contractació de personal de campanya d'estiu... i també actuo a nivell operatiu fent les sortides quan són necessàries comandant les actuacions.

A la regió de Girona hi ha 19 parcs de bombers fixos (amb bombers funcionaris), ex: Maçanet de la Selva, Santa Coloma de Farners, Girona, Lloret de Mar, etc; 9 parcs de bombers voluntaris (que funcionen amb gent que tenen la seva pròpia feina i quan hi ha un sinistre se'ls avisa) com ara a Tossa de Mar, Arbúcies... i a l'estiu s'obren 13 parcs d'estiu per atendre bàsicament els focs forestals. En conjunt, a Girona hi ha 360 bombers funcionaris. A part, si hi ha un gran sinistre, es poden demanar bombers de la resta de Catalunya.

És una feina arriscada, has tingut mai por?

Més que por, molt de respecte. Hi ha sinistres que aparentment semblen poca cosa, però sempre has de preveure o endevinar possibles riscos i després actuar amb el mínim de perill per tu mateix.

Quines són les principals actuacions que es fan?

De sinistres n'hi ha de diferents tipus, els més habituals són: focs forestals, focs d'habitatges i indústria, accidents de trànsit i per últim rescats de persones, per exemple persones atrapades en ascensors, persones perdudes com ara boletaires i excursionistes, etc.

Hi ha algun sinistre que t'hagi impactat especialment?

De situacions totalment descontrolades, amb víctimes i grans danys en veus moltes, però per mi les més impactants han estat en primer lloc un accident a l'eix transversal de Vic a l'alçada de Vilobí d'Onyar amb diversos morts i ferits. Hi havia un camió impactat que no va frenar a temps i es va emportar 10 cotxes.

També recordo el foc forestal de Cadaqués l'any 2001 on van cremar 1700 Ha. Va ser un foc que vam estar a punt de controlar però a causa del gran vent que feia no va ser possible, i en un moment va arrasar centenars d'Ha. El foc anava tan de pressa que no es podia preveure res.

Vaig participar al rescat de persones de l'enfonsament de la Oca de Banyoles al 1998. Hi va haver una gran quantitat de víctimes en un lloc que jo personalment i la resta de companys mai no haguéssim pogut imaginar que succeís a l'Estany.

I a més també em va impactar un foc d'un habitatge a Blanes on van morir dos nadons de pocs mesos. A tots ens afecten les víctimes, però que siguin nens encara més.

D'altra banda, com a cosa anecdòtica, recordo que després d'haver apagat un foc forestal, estàvem al costat d'un complex de bungalows de 5 estrelles i es van presentar els cambrers impecablement vestits de blanc amb safates i ens anaven servint aigua d'ampolla en gots de vidre.

Com és la vida diària d'un bomber?

Els bombers tenen jornades de 24 h, comencen a les 7 del matí i acaben a les 7 del matí del dia següent. Per cada jornada de treball, tenen 3 dies de festa.

En aquestes 24 hores, estem pendents dels sinistres i si no n'hi ha cap, fem el manteniment dels equips i vehicles que tenim assignats i practiquem simulant sinistres.

Els bombers disposen d'algun equipatge o eina especial?

Sí, per a focs d'habitatge o indústria disposem d'un vestit que ens permet suportar les altes temperatures i també hi ha equips de respiració autònoma per poder respirar enmig del fum. Moltes vegades l'element més molest i perillós en un incendi en una casa és el fum, i no el foc com pensa la gent. En el cas dels accidents de trànsit tenim unes grans tisores que permeten tallar la planxa dels cotxes per tal d'alliberar les persones que han quedat atrapaades en un accident. A més, per a focs forestals es disposa d'helicòpters que transporten aigua.

Com actueu en els focs forestals?

El foc forestal comença essent poca cosa, però si no s'actua a temps pot ser catastròfic. Quan rebem l'avis s'hi envien camions de bombers i helicòpters. La clau està sempre en poder controlar

la punta del foc, i aquest és el nostre objectiu. Els costats i la cua del foc els deixem per al final. A vegades la gent veu com passem de llarg dels llocs on hi ha flames i no les apaguem i no ho entenen. En els casos que el foc amenaça les cases o persones, prioritzem aquestes.

Això devia passar a Maçanet?

Sí, en el foc de Maçanet vam haver de desviar molts recursos per protegir les cases de pagès i les urbanitzacions.

Com ha sigut aquest estiu?

Aquest estiu ha estat diferent de la resta. Hi ha hagut una sequera prolongada combinada amb altes temperatures i una baixa humitat. Qui volti una mica pels boscos de darrere can Mundet veurà grans clapes de vegetació morta, es troben fins i tot en zones orientades a nord i fondalades, que generalment són humides on hi ha arbres de més de 40 anys morts. Això mai no s'havia vist.

En alguns casos, en els focs, quan hi arribàvem aquests ja s'havien fet molt grossos, a diferència d'altres estius. Hi ha hagut focs de rostoll on les flames feien més de 2 metres, que és molt.

Vas estar en el foc de Maçanet?

Sí, aquell dia estava de guàrdia. Poc abans de les 3 de la tarda va començar un gran foc a Llagostera i hi vam destinar molts recursos, però poc després va començar un foc prop de l'estació de Massanes i un moment després un altre prop de Tordera i hi vam destinar tots els recursos que quedaven. Els focs de Llagostera i Massanes els vam controlar, però el de Tordera va avançar direcció Maçanet.

Aquell dia també cremava el foc de Sant Llorenç Savall, a Barcelona i no podíem disposar de tots els mitjans que normalment tenim.

Ràpidament vam fer desallotjar les cases amenaçades i la urbanització de Mas Altaba, i es va intentar que el foc no travessés la N-II, cosa que hagués estat desastrosa, ja que hagués arribat fins a Mont-Barbat, Puig Ventós i altres urbanitzacions.

Per la banda de Maçanet, finalment es va poder controlar prop dels camps del voltant del poble, però per aquest punt, per desgràcia, l'endemà es va tornar a encendre i va arribar fins al poble.

Quantes hores vas treballar?

El primer dia vaig treballar de les 9 del matí fins a les 2 de la matinada. Vaig tornar a les 7 del matí i vaig treballar fins a les 12 del migdia de l'endemà. Va ser esgotador.

I ja per acabar, arran dels focs i de l'11 S (caiguda de les torres bessones), creus que els bombers han adquirit més prestigi?

Jo el que he notat és que des de l'11 S molta gent ha reconegut la nostra tasca. Però, el que més m'omple és que de tant en tant, quan hem solucionat un sinistre, em trobo amb persones que es mostren realment agraiades pel nostre servei.

ANNA VIADER

Acords destacats del ple municipal

L'Ajuntament de Vidreres, en les sessions plenàries celebrades des de finals de juny fins a l'agost del 2003, ha adoptat els següents acords destacables:

Sessió extraordinària del 27 de juny

- Fixar la periodicitat de les sessions del Ple, que se celebrarà l'últim dimarts de cada mes a partir de les 8 del vespre.
- Nomenar els següents representants de la corporació en els òrgans col·legiats que s'esmenten a continuació:
 - Consell escolar municipal: ÀNGEL TEIXIDOR (alcalde), PERE COMALADA, FRANCESC FALGUERAS, JORDI DARANAS i un membre del Grup Socialista.
 - Consell escolar de la Llar d'infants: ÀNGEL TEIXIDOR (alcalde), PERE COMALADA, FRANCESC FALGUERAS, JORDI DARANAS i un membre del Grup Socialista.
 - Consell escolar del CEIP Sant Iscle: FRANCESC FALGUERAS.
 - Consell escolar del CEIP Salvador Espriu: FRANCESC FALGUERAS.
 - Consell escolar de l'IES: FRANCESC FALGUERAS.
 - Associació de defensa forestal (ADF): ÀNGEL TEIXIDOR.
 - Consorci mediambiental de la Selva: ÀNGEL TEIXIDOR.
 - Agenda 21 comarcal: JORDI DARANAS.

Sessió ordinària del 29 de juliol

- Aprovar les subvencions següents a les entitats urbanístiques col·laboradores que es refereixen a continuació:
 - La Goba 5.153 euros
 - Puigventós 12.770 euros
 - Santa Ceclina 148 euros
 - Terrafortuna 2.612 euros
- Nomenar representants al Consell d'iniciatives locals per al medi ambient de les comarques gironines a l'alcalde ÀNGEL TEIXIDOR, com a titular, i al regidor JORDI DARANAS, com a suplent.
- Nomenar representants al Fons català de cooperació al desenvolupament al regidor JORDI DARANAS, com a titular, i a l'alcalde ÀNGEL TEIXIDOR, com a suplent.
- Aprovar inicialment el reglament de règim intern de la Llar d'infants municipal de Vidreres.
- Acceptar una subvenció de la Generalitat de Catalunya per import de 58.125 euros, destinada a la Llar d'infants municipal.
- Aprovar el compte general del pressupost de l'Ajuntament de Vidreres de l'exercici del 2002.
- Fixar les retribucions, indemnitzacions i assistències dels membres de la corporació municipal, i donar-los d'alta i fixar la cotització al règim de la Seguretat Social.

Sessió extraordinària del 7 d'agost

- Suspendre la tramitació dels plans urbanístics derivats en els sectors SUS-8 i SUS-9 del vigent POUM. Van intervenir diferents regidors i, finalment, no es va aprovar la proposta.

Sessió ordinària del 26 d'agost

- Aprovar els preus públics del Centre Cívic de Vidreres per al curs 2003-2004.
- Aprovar la següent modificació del Projecte d'urbanització del casc antic de Vidreres: substituir la partida d'aglomerat asfàltic per llambordes prefabricades de color gris i els punts de llum adossats per columnes d'acer galvanitzat.
- Aprovar inicialment l'expedient 3/2003 de modificació de crèdits del pressupost vigent.
- Suspendre la tramitació dels plans urbanístics derivats en el sector SUS-8 del vigent POUM (suspendre la tramitació que finalment hauria comportat la construcció d'un macrocomplex de betzineria i pàrquing de camions, taller, etc. davant de Mas Flassià, a la carretera de Sils).

Principals acords de la Comissió de Govern

Els principals acords adoptats per la Comissió de Govern de l'Ajuntament de Vidreres en les sessions celebrades entre els mesos de juny i setembre del 2003 han estat els següents:

Sessió del 26 de juny

- Sol·licitar la delimitació d'una àrea bàsica de salut (ABS) de l'àmbit del municipi de Vidreres i la desvinculació

de l'ABS de Sils, en haver superat el nostre municipi els 5.000 habitants censats (actualment 5.818 habitants).

- Aprovar definitivament els estatuts i bases d'actuació de la junta de compensació de la urbanització Santa Ceclina.
- Nomenar representants de l'Ajuntament en els òrgans rectors de les entitats urbanístiques cal·laboradores en Jordi Daranas i Pla, com a titular, i en Josep Font i Caballé, com a suplent.
- Prorrogar el contracte de Consol Pozo Ramos, perquè pugui acabar les tasques d'informatització que s'estan portant a terme a la biblioteca.
- Donar compte de la festa de fi de curs de la Llar d'infants municipal de Vidreres, que es farà el dia 12 de juliol, i contractar un grup d'animació per dinamitzar-la.
- Donar compte de la festa de Mas Flasià, que es farà el dia 19 de juliol.
- Donar compte de l'estatge d'estiu per a nens i nenes d'entre 7 i 14 anys que es farà el mes de juliol.
- Donar compte de l'organització, el dia 19 de juliol, del "5è Streetball d'estiu" per part de l'Sporting Caulès.

Sessió del 2 de juliol

- Autoritzar el correbou de la Festa Major de Vidreres dels dies 6 i 7 de setembre.
- Adquirir un ordinador per a l'Ajuntament de Vidreres a l'empresa At informàtica.

Sessió del 10 de juliol

- Deixar en suspens sengles llicències ambientals per a la instal·lació de dues antenes de telefonia mòbil al veïnat de les Bories i al paratge anomenat "món rocós", sol·licitades per l'empresa Airtel Mòbil SL, fins que la Comissió Territorial d'Urbanisme autoritzi la seva instal·lació.

Sessió del 17 de juliol

- Autoritzar a la Societat de caçadors "la Perfecta" l'ús de la sala d'actes municipal perquè el dia 2 d'agost aquesta entitat pugui celebrar-hi la seva assemblea anual.
- Aprovar la instal·lació d'un mòdul de lloguer on s'estan portant a terme les excavacions arqueològiques de Caulès.
- Preparar el programa de la Festa Major del 2003.

Sessió del 31 de juliol

- Declarar vigent l'expedient d'obres per a la construcció d'una granja de porcs a Can Tuxó de Vidreres, en compliment de la sentència del Jutjat contenciós administratiu número 1 de Girona.
- Denegar el Pla parcial urbanístic SUS-8 carrer Sils, promogut per la societat Permanyer SL, perquè els metres quadrats presentats difereixen en quasi 2.000 dels aprovats en el Pla General de Vidreres, sobre la instal·lació d'una estació de servei amb els seus complements al servei de l'automòbil i els transports.
- Autoritzar al Club esportiu "Les Rabasses" l'organització d'una cursa infantil el dia 31 d'agost.
- Limitar a 150.000 litres/dia el consum d'aigua potable de la xarxa municipal de la societat Corporacion Alimentaria Peñasanta, instal·lant una electrovàlvula limitadora de cabal electrònic, i requerir l'esmentada empresa perquè deixi d'utilitzar aigua de la xarxa municipal per a la refrigeració de les dues torres, tot proposant sistemes elèctrics alternatius.
- Instal·lar aparells d'aire condicionat del model UAA.22 a la Llar de Jubilats de Vidreres.

Sessió del 7 d'agost

- Adherir l'Ajuntament de Vidreres a l'Associació catalana de municipis i comar-

ques (ACMC) i designar a l'alcalde Àngel Teixidor i Joher per representar el nostre municipi en les assemblees de l'entitat i per ocupar els càrrecs que li puguin correspondre.

- Donar compte de què el Grup d'Esplai Vidrerenc, mitjançant un conveni amb el Centre Cívic Municipal, ha organitzat durant el mes de juliol la campanya "Estiu 100% Actiu", amb activitats com casal i casalet, espai jove, estades de teatre i de curtmetratge, colònies d'aventura, camp de treball al camí de les aigües, natació infantil i d'adults, entre d'altres.

Sessió del 21 d'agost

- Aprovar la 1a fase del projecte d'arranjament de camins veïnals, que contempla actuacions a la carretera vella de Caldes i al camí del Bosc d'en Puig.
- Autoritzar l'ús de la pista esportiva i dels vestidors de l'escola Salvador Espriu a l'escola esportiva de bàsquet Nou Caulès, per fer-hi entrenaments.
- Autoritzar a l'Agrupació Sardanista "Bella Dansa" la celebració, el dia 30 d'agost als Horts d'en Pere Pau, de la 22a edició de la "Nit de la Sardana", dedicada als compositors vidrerencs.
- Autoritzar a l'entitat Amics i joves d'Aiguaviva Park l'organització d'un concert de música, el dia 30 d'agost, a la zona del llac d'aquesta urbanització de Vidreres.
- Autoritzar el trasllat de l'antena de telefonia mòbil de Terrafortuna al paratge de Can Torrent.

Sessió del 28 d'agost

- Contractar, mitjançant concurs de procediment urgent al qual aspiraven 9 persones, a Carme Viñolas per al curs escolar 2003-2004, per cobrir la baixa de Mireia Urpi, que cessarà a petició pròpia, a la Llar d'infants municipal.
- Donar compte que el Grup teatral

vidrerenc organitzarà, del 12 d'octubre al 16 de novembre, a la Sala Municipal del Casino "la Unió", la mostra de teatre de tardor 2003.

- Autoritzar a l'empresa AJ Ruz SL la instal·lació de 9 contenidors d'escombraries addicionals al poble de Vidreres.
- Aprovar la connexió a internet del Jutjat de Pau de Vidreres.

Sessió del 4 de setembre

- Adquirir un fax per al Jutjat de Pau de Vidreres.
- Donar compte que el Grup d'Esplai Vidrerenc organitza la cloenda de les activitats d'estiu a la pineda d'en Mazó els dies 5, 6 i 7 de setembre.

Sessió del 18 de setembre

- Autoritzar a l'empresa Rec Madral Companyia d'Aigües SA la substitució dels 1.200 metres de la canonada d'aigua que prové de Llagostera, en el tram comprès entre Can Colomer de Dalt i Can Manlleu, per un defecte de fabricació que s'ha detectat.
- Autoritzar a l'empresa Capdeferro Constructor SA la instal·lació d'una grua Potain per les obres de construcció del nou institut de Vidreres.

Les Serres ja no té problemes de subministrament d'aigua

Els problemes de subministrament d'aigua potable que patien els veïns del barri de les Serres de Vidreres per manca de pressió, s'han solucionat recentment gràcies a les obres que, per encàrrec de l'Ajuntament, ha dut a terme el personal de la Brigada municipal en la xarxa de distribució.

L'acte, que va incloure una sardinada, va fer que un gran nombre de persones anessin fins a Terra Negra.

Sardinada popular a Terra Negra per commemorar l'Onze de Setembre

El propassat 11 de setembre, els municipis de Caldes de Malavella, Llagostera, Tossa de Mar i Vidreres van celebrar la Diada Nacional de Catalunya amb un acte col·lectiu que es va dur a terme a Terra Negra, on hi ha una fita que assenyalava la confluència dels quatre municipis abans esmentats.

Després que els alcaldes dels 4 municipis participants recordessin el to reivindicatiu de l'acte, hi va haver una sardinada popular en la qual, a més del peix, no hi va faltar el pa amb tomàquet i el vi per a tothom.

Cal destacar que l'acte va ser un èxit de públic i que l'alcalde, Àngel Teixidor, va encapçalat la representació de Vidreres, que va comptar amb la presència dels regidors Pere Comalada i Josep Font i de molts veïns del poble.

Els alcaldes de Caldes de Malavella, Llagostera, Tossa de Mar i Vidreres, els quatre municipis participants a l'acte.

Celebració de la Diada Nacional de Catalunya a Vidreres

El passat 11 de setembre el poble de Vidreres va celebrar la Diada Nacional de Catalunya amb un acte que es va dur a terme en el monument dedicat a l'Onze de Setembre que hi ha al poble, que va comptar amb la participació de representants dels grups polítics municipals i de diferents entitats vidrerenques.

Tant l'alcalde, Àngel Teixidor, de CiU, com el tinent d'alcalde, Jordi Daranas, d'ERC, van prendre la paraula en el decurs d'aquest acte de caràcter institucional, on el grup municipal socialista va estar representat pel regidor Jaume Figueras.

Cal destacar que, com cada any, la Pubilla i l'Hereu de Vidreres hi varen assistir, així com diversos veïns del municipi, i que després hi va haver un recital de romanços a càrrec de Jaume Arnella.

Onze de Setembre: Ofrena floral a Sant Hilari

Un total de 46 institucions i entitats cíviques de la Selva i d'altres comarques gironines es varen reunir el passat 11 de setembre a Sant Hilari per fer una ofrena floral conjunta amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya.

L'acte van presidir-lo la consellera de Benestar i Família, Irene Rigau, i l'alcalde de Sant Hilari, Robert Fauria. L'Ajuntament de Vidreres va estar representat pel regidor Carles Mallart i la seva esposa.

L'acte, que va comptar amb l'assistència de centenar de veïns de Sant Hilari i de moltes altres localitats catalanes, es va celebrar a la plaça de Josep Moragues i Mas (1669-1715), on hi ha un monument en honor d'aquest heroi local que va lluitar a la guerra de successió contra les tropes de Felip V.

El general Moragues va ser un home valent, un patriota lluitador. Per això va morir penjat i esquarterat a manera de revenja, i el seu cap es va exhibir durant 12 anys a l'antic portal de Mar de Barcelona. Aquest hilarienc il·lustre va dedicar gran part de la seva vida a lluitar per la identitat del poble català.

El regidor Carles Mallart i la seva esposa van representar l'Ajuntament de Vidreres en l'ofrena floral conjunta.

Imatge de la reunió de treball entre el delegat del govern de la Generalitat a Girona, Carles Llorens (a l'esquerra) i l'alcalde de Vidreres, Àngel Teixidor.

Reunió de treball de l'alcalde amb el delegat del govern de la Generalitat a Girona

El delegat del govern de la Generalitat a Girona, Carles Llorens, i l'alcalde de Vidreres, Àngel Teixidor, van mantenir, el dimarts dia 22 de juliol de 2003, una reunió de treball que, a més d'una presa de contacte entre ambdós polítics, va servir per establir les bases de treball del Pla Únic d'Obres i Serveis de la Generalitat de Catalunya pel que fa al municipi de Vidreres.

En la mateixa reunió, que se celebrà a la seu de la Delegació Territorial del Govern de la Generalitat a Girona, Llorens i Teixidor van intercanviar impressions sobre la problemàtica d'un reduït grup de veïns de la urbanització Aiguaviva Park de Vidreres.

Un moment de la reunió de treball entre l'alcalde de Vidreres, Àngel Teixidor (a l'esquerra) i el delegat territorial d'Arquitectura i Habitatge, Joan Bosch.

La política d'habitatge de protecció oficial a Vidreres

El delegat territorial d'Arquitectura i Habitatge de la Generalitat de Catalunya a Girona, Joan Bosch, i l'alcalde de Vidreres, Àngel Teixidor, que va estar assistit pels regidors Josep Font i Carles Mallart, van mantenir, el dilluns dia 21 de juliol de 2003, una reunió de treball en la qual es van assentar les bases de la política d'habitatge de protecció oficial, tant de venda com de lloguer.

En la mateixa reunió de treball, que se celebrà a l'Ajuntament de Vidreres, es van estudiar conjuntament d'una banda, els habitatges del centre històric del poble (subvencions per a la rehabilitació, façanes...) i, d'altra banda, la possibilitat d'adaptar els estudis del nou centre per a la gent gran de Vidreres amb el vigent Pla d'habitatge 2002-2005.

INICI DEL CURS 2003-2004 AL CENTRE CÍVIC DE VIDRERES.

A la instantània apareixen alguns dels professionals del Centre Cívic de Vidreres que van participar a l'acte organitzat per celebrar el començament del curs 2003-2004 al centre.

El delegat territorial del Departament de Benestar i Família a Girona, Josep Maria Solé (a l'esquerra) i l'alcalde Àngel Teixidor, durant la reunió de treball celebrada el passat 10 de setembre.

Les polítiques de família i la residència per a la gent gran

L'alcalde Àngel Teixidor, assistit pels regidors Josep Font i Carles Mallart, va mantenir, el passat dia 10 de setembre, una reunió de treball amb el delegat territorial del Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya a Girona, Josep Maria Solé.

Dos temes varen ésser claus en aquesta reunió de treball, que se celebrà a delegació del Departament de Benestar i Família a Girona, en la qual es van tractar dos temes claus: d'una banda, les diferents fórmules de col·laboració entre l'Ajuntament i la Generalitat en les polítiques de família de Vidreres, i, d'altra banda, assentar les bases de l'estudi que l'equip de govern del consistori vidrerenc (CiU-ERC) està fent en un solar qualificat d'equipament, situat entre Can Manlleu i el CAP, on es projecta el desenvolupament del programa Vidreres.65, amb la construcció de la residència per a la gent gran del poble.

Pel que fa a la residència, es varen estudiar convenis de col·laboració amb la Generalitat, fórmules de finançament, subvencions, gestió del centre a través d'una fundació pública de propietat municipal, polítiques per a la gent gran, places concertades, etc.

ERC governa

Després del pacte de govern entre ERC i CiU, la gent d'Esquerra governa. Us assegurem que no és el mateix estar a l'oposició que governar i ara volem fer el que anunciàvem abans d'entrar a governar, fer un poble més participatiu i més eficaç. De moment governem amb uns pressupostos que no hem fet, però el canvi comença a veure's.

Aquests 100 primers dies de govern són els que tot just ens situen al lloc on som, són els dies en què analitzem com es fan les coses, on detectem què s'ha de canviar i de quina manera es pot donar un millor servei als veïns del poble, en principi serien 100 dies de tranquil·litat, on l'oposició esperaria a veure què fem per tal de criticar-nos o felicitar-nos per les nostres accions. En aquest poble això no passa: fulls anònims volen falsificar papers de l'Ajuntament per tal de criticar a qui governa, un líder veïnal vingut a menys intentant pressionar-nos per aconseguir els seus objectius, el dia a dia no ens deixa planificar les coses com voldríem, plens on es voten coses no pactades...

És el començament i ningú diu que sigui fàcil, però ens hem trobat uns regidors del poble que el governem i ens el creiem, que ens entenem i on hi ha futur.

L'entesa dels dos grups polítics que governem Vidreres ens sorprèn a nosaltres mateixos, al principi existia un cert recel, ens coneixíem però defensàvem dos projectes autònoms que es van fusionar amb motiu del pacte de govern, però ràpidament va desaparèixer. El parlar de l'acció de govern, de futurs equipaments, de necessitats, de mancances... la sintonia ja s'havia produït.

Tot i això ha existit un punt de discòrdia que ens veiem amb l'obligació d'explicar-vos, fruit d'un intercanvi d'impressions entre tots els regidors es va acordar que suspendríem llicències en dues zones del poble, a l'entrada de Vidreres, venint de Sils a l'esquerra, i a la sortida de Vidreres en direcció a Llagostera, també a l'esquerra. Era una suspensió per un any, temps que ens permetria estudiar quins usos donar a la zona davant la possibilitat que una gasolinera o una àrea de naus prefabricades s'instal·lés a la zona. L'alcalde i el primer tinent d'alcalde acorden convocar un Ple extraordinari per tal de suspendre llicències i quan aquest es produeix, CiU, mitja hora abans de la votació es fa enrere i ens avisa que no les votarà. Durant el Ple CiU i el PSC voten no i ERC vota que sí a la suspensió de llicències.

Aquest fet desagradà, i molt, a ERC-Vidreres i després de reunions tractant el tema creiem que ens trobem en vies d'arreglar l'assumpte. El següent Ple va acordar suspendre llicències a l'entrada de Vidreres per Sils i la zona coneguda com a Can Vivetes és, en aquests moments, el motiu de debats per tal de veure com decidim que quedi la zona, una decisió que es prendrà amb la totalitat dels regidors de l'equip de govern.

Aquest punt, l'única divergència fins al moment dins l'equip de govern, es troba en vies de solució i el motiu de la seva existència el podem situar en el fet que es produï en els moments inicials de govern, quan les relacions entre grups encara no s'havien consolidat prou. Dels errors s'aprèn i en l'actualitat hi ha el compromís que un fet tan desagradable no es repetirà més.

SECCIÓ LOCAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA DE VIDRERES

Comunitats amb consciència nacional

Un municipalisme nacionalista

Convergència i Unió és la primera força municipal de Catalunya i, també, la més municipalista. Ho és perquè sustenta la seva concepció municipal en la capacitat dels ajuntaments per servir responsablement els seus ciutadans i per construir solidàriament Catalunya. El nostre és un municipalisme d'afirmació. Volem reforçar els ajuntaments per reforçar la nostra sobirania com a poble.

El nostre model de país assegura, al llarg de tot el seu territori, un respecte a la diversitat i, alhora que escolta les inquietuds pròpies de cada municipi, garanteix uns serveis mínims per a qualsevol persona. Un país equilibrat amb una capital potent i un sistema de municipis i comarques dinàmiques.

Històricament, el nacionalisme s'ha preocupat perquè tots els catalans, amb independència del seu lloc de residència, tinguessin accés a les mateixes prestacions i a la mateixa qualitat de vida, amb una acció de govern per l'equilibri territorial i per al creixement harmònic de tot el país.

CiU va treure la idea "Catalunya comença al teu Ajuntament"; aquesta era una expressió que destil·lava projecte de país. De municipalisme nacionalista. Volem la plenitud nacional des dels municipis, des de cada realitat local.

Ens comprometem amb un govern local que aposta per la normalització nacional, la potenciació de la cultura, la recuperació de les tradicions, l'impuls a la creativitat, l'obertura al món i la projecció internacional, pel reforçament de l'àmbit lingüístic.

Pacte local català

Han transcorregut vint-i-tres anys des que es constituïren els primers ajuntaments democràtics que són la transformació de la societat catalana i de les nostres viles. L'existència de noves tecnologies i de noves demandes de serveis ens empenyen a consensuar un pacte local català pel que fa a l'organització territorial de Catalunya, el finançament dels ens locals i el sistema competencial vigent.

Un model propi català basat en els municipis i les comarques com els dos òrgans territorials bàsics. El municipi, com a nucli més pròxim al ciutadà i norma bàsica d'organització col·lectiva, constitueix el primer àmbit de pertinença de les persones, fet que el

converteix en un dels elements essencials de tota l'Administració. La comarca com a ens supranacional d'administració local bàsic de l'organització territorial de Catalunya.

Cal impulsar un pacte local per Catalunya per al segle XXI que enforteixi el govern local. La finalitat última de l'organització territorial del país és l'equilibri, és a dir, que les persones, visquin on visquin, gaudeixin no només dels mateixos drets, sinó que tinguin les mateixes oportunitats de desenvolupament social, familiar, professional i cultural i tinguin un nivell de prestació de serveis uniforme. Equilibri territorial és aconseguir que en qualsevol punt de Catalunya s'hi puguin desenvolupar les persones amb tota la seva plenitud.

Cal que les singularitats extraordinàries (municipis turístics, de muntanya, amb urbanitzacions, etc.) siguin reconegudes formalment i s'estableixin fonts de finançament extraordinàries que no limitin l'autonomia local i que garanteixin la prestació de serveis bàsics o dels serveis específics. Vidreres és un d'aquests pobles.

Regeneració política i renovació cultural

D'altra banda, en un moment de canvis profunds en la societat, hem de plantejar elements de regeneració política i de renovació nacional. Avui, Convergència i Unió aposta per un pas endavant en la reformulació del catalanisme polític, especialment pel que fa al model estructural, d'organització nacional i d'avenç sobiranista.

Un nacionalisme capaç d'aportar els referents necessaris d'innovació, de modernitat i de progrés per al nostre país. Perquè, també en l'aspecte social, hem de ser capdavanters.

Vivim un procés de regeneració política, definint transformacions socials, introduint la prioritització i l'estratègia en l'interès públic, reestructurant l'administració.

Reptes, doncs, també com a nació. Les noves realitats socials i culturals, la diversitat i la identitat en un món globalitzador, el medi natural o la societat de la informació són també eixos vertebradors. En un món de globalització, pren més importància que mai la identitat local. I els municipis, les cèl·lules bàsiques de l'entramat institucional i social del nostre país. Una política que permeti a pobles i ciutats d'oferir més oportunitats per a la seva gent.

Identitat sostenible i comunitat

Des de fa uns anys el fenomen de la immigració s'ha anat afegint cada vegada amb més força en la vida política i social dels nostres municipis. El municipi és el lloc d'acollida de la immigració. L'administració local és per tant la que més i millor coneix la immigració. Cal dotar l'administració local de les eines necessàries per

poder afrontar el fenomen.

Desenvolupar una política d'acollida dels nousvinguts. El coneixement del català i el castellà, l'explicació dels drets i de les responsabilitats que tots compartim, l'accés als serveis socials bàsics i l'orientació en l'àmbit laboral han de formar part d'aquesta política. Assistència social i integració són dos dels principals assumptes que l'administració local ha d'afrontar a l'hora de tractar amb els nousvinguts.

Ningú millor que els catalans, i per tant el nostre Govern i els nostres municipis, coneixem els nostres límits i potencialitats, per això cal que l'Estat central traspassi a Catalunya les competències necessàries en matèria d'immigració.

CARLES MALLART

PORTAVEU DE LA FEDERACIÓ DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Reflexions des de l'oposició

Tots sabem que qui no fa no s'equivoca, o sigui, que qui no governa, no l'erra. Ara mateix el nostre grup es troba en la posició de mirar, observar i intentar corregir els errors o mancances de l'equip de govern, sense menysprear la feina de cap dels seus membres.

No obstant, ens agradaria que, si en alguna de les legislatures vinents els ciutadans ens tornen a escollir per governar, que les crítiques envers el nostre grup intentin ser constructives i no destructives i ridiculitzadores com anteriorment ens havia passat. Per això mateix, nosaltres intentarem corregir o fer públics els aspectes que creiem necessaris per al bon funcionament del nostre poble, però sense ridiculitzar ningú, constructivament.

A tots els estaments, per més bàsics que siguin, hi ha d'haver coordinació i organització entre els seus membres; sense aquests mínims és impossible tirar endavant. No és necessari marcar uns directrius molt estrictes sense cap tipus de flexibilitat, la importància es troba en la confiança entre els uns i els altres. En el nostre poble ens trobem que aquests mínims no es compleixen a causa d'un pacte polític on els interessos personals entren en joc i la desconfiança entre els governants és gran.

No es pot tolerar que l'equip de govern convoqui un ple extraordinari urgent i que, en el moment de prendre l'acord, resulti que estiguin en DESACORD.

Podem entendre que es revisi un projecte de remodelació de carrers i es modifiquin aspectes puntuals (que en un principi suposava un augment de la despesa de 110.000 euros de les arques municipals), però el que no podem entendre és que una obra que s'havia d'acabar el 15 d'agost, a finals de setembre encara esti-

gui com està. Creiem que aquest retard no és només pel canvi de materials, sinó al poc personal que hi està treballant. S'hauria d'haver garantit la fi de l'obra i, si és que es va fer, s'hauria d'haver respectat, a fi de poder restablir al més aviat possible la circulació tant de vianants com dels vehicles. També ens sembla totalment il·lògic que es comencin les obres a la plaça de l'Església i al carrer Catalunya sense haver restablert abans la viabilitat als carrers Pau Casals i Pompeu Fabra i a la plaça de l'Oliva. D'aquesta manera ens hauríem estalviat el malestar de comerciants i ciutadans del nostre poble.

Un dels mitjans de comunicació dels quals sempre hem estat partidaris per motius pràctics és la megafonia instal·lada a tot el poble, la veiem com una eina i/o estratègia per arribar a una majoria de la població. La participació ciutadana és un repte; per això és imprescindible garantir que les informacions arribin arreu del municipi.

La gestió municipal potser interessa a una minoria de la població, però aquesta també forma part del nostre poble, les comissions de govern i els plens no són exclusius del regidors de l'Ajuntament, són qüestions públiques i, com a això, s'han de penjar a les cartelleres perquè els ciutadans en puguin estar informats. L'última notificació de les comissions de govern setmanals que hem tingut fins al dia d'avui els regidors del nostre Grup ha sigut la del 24 de juliol. Ens hauríem de mirar cautelosament aquests aspectes que fan que la roda, com a tal, giri sense cap bony. No és coherent predicar la participació ciutadana i quan s'està governant oblidar-se d'aquest gran principi.

Un altre punt que voldríem destacar seria el de la neteja i manteniment de carrers, jardins i parcs. L'entrada d'aquest poble, venint de Sils, sembla que ens l'hagin canviada; podem entendre (si volem ser comprensius) que aquest estiu no es regués la gespa si hi havia falta d'aigua perquè aquesta, quan ploqui, tornarà a rebrotar. Però que es deixin morir les plantes i els arbusts no ho podem entendre. No creiem que a cap casa particular els hagin deixat morir. Ja sabem que l'Ajuntament és qui ha de donar exemple, però no pensem que aquests fets ho siguin. El problema de fons, segons la nostra opinió, va ser més de no saber gestionar l'aigua que no pas de falta d'aigua. El parc de Mas Flassià, la pineda d'en Mazó, els cementiris, no tenen el manteniment que creiem que seria desitjable.

I, finalment, volem constatar que la possible desconexió del món de l'Administració que deu estar patint l'actual equip de govern i la manca de confiança entre els dos grups polítics, fan que l'engranatge d'una maquinària tan complexa com és un Ajuntament no funcioni com era d'esperar.

GRUP PER AL PROGRÉS DE VIDRERES - PSC

Totes les modes tornen

Deu fer uns tres anys, més o menys, en plena esplendor del Sr. Valdivieso, el poble de Vidreres es veia freqüentment empaperat amb fulls volants, altrament dits pamflets.

Doncs sembla ser que des del canvi de govern municipal aquesta moda ha tornat. Mitjançant l'escampada de paperets, va ser el mateix Sr. Valdivieso qui ens feia saber a tots que havia guanyat una sentència. Però tot seguit, i coincidint amb la venda dels llibres a les escoles del nostre poble, s'escamparen uns fulls anònims en els quals es convidava els pares a adreçar-se a l'Ajuntament per tal de tenir els llibres de text de franc, tal i com dèiem en el programa electoral d'Esquerra Republicana (ara al govern, juntament amb CiU). A més a més de la foto dels quatre regidors d'ERC, els fulls duïen al marge superior esquerre l'escut de l'Ajuntament. Us puc ben assegurar que no varen sortir del consistori. Així doncs, aquests papers es converteixen en anònims; repartits per qui sap qui i a quines hores.

Vivim en una societat democràtica i, per tant, si alguna persona vol mostrar la seva disconformitat amb l'equip de govern -o amb una part d'ell- no cal que ho faci d'amagatotis. Crec que ho ha de fer amb la cara descoberta, signar els seus escrits de queixa o rebuig i, sobretot, no utilitzar símbols d'organismes com el de l'Ajuntament; exceptuant el cas que es vulgui crear confusió entre els ciutadans i, a més a més, incórrer en un delicte de falsificació de documents.

L'única opció política de Vidreres que considera al programa electoral la possibilitat que els llibres de text arribin a ser gratuïts és la del grup republicà. Estem treballant perquè així sigui.

Aquesta qüestió no ha sortit únicament al carrer en forma de pamflets, sinó que en el ple ordinari del dia 29 de juliol de 2003, el grup socialista va fer la següent pregunta a l'equip de govern: "Havent rebut la llista per a la compra de llibres del curs vinent i com que al programa d'ERC s'establí que fossin gratuïts, què han de fer els pares, comprar-los o no?".

No comprenc el sentit d'aquesta pregunta per tres raons:

- La primera està relacionada amb el fet que el grup socialista (a la oposició) és coneixedor, o hauria de ser-ho, que enguany estem treballant amb els pressupostos que el seu partit va aprovar i que no estableixen cap partida per a la compra dels llibres.
- La segona respon al fet que si l'actual Ajuntament es va constituir el dia 14 de juny de 2003, feia més d'un mes que els llibres estaven encarregats per part de les associacions de pares i mares, per la qual cosa aquest curs la idea no es podia tirar endavant des del consistori.
- La tercera és que l'equip socialista, al llarg dels seus anys de govern, no havia posat mai fil a l'agulla en un tema com aquest, a no ser que ni tan sols els hagués passat pel cap.

FRANCESC FALGUERAS I BAQUERO
REGIDOR D'ERC

Un vestit fet a mida

S'ha d'anar molt en compte amb el que hom escriu, perquè les lletres, contràriament a les paraules que a vegades "el vent se les emporta" queden, i si l'escriu es fa d'una forma sensacionalista i alarmant, més que certa i fiable, els efectes es poden tornar en contra de l'articulista.

Aquest és el cas d'una "opinió" publicada en el número 8 del Rec Clar signada pel Sr. Alfons Oliver Aluaret (suposem que amb el visticplau dels seus companys de viatge) referent a un tema polèmic cada quatre anys, com és el sou dels governants -i que ell anomenava "disbauxa general"-, on acusava l'equip del PSC de pugues salarials desmesurades, gairebé irresponsables, quan en realitat eren molt prudents i mesurades.

Suposo que en aquests moments se li deuen pujar els colors quan ha de defensar la nòmina del seu cap de llista Sr. Jordi Daranes, de **1.935 euros** (323.000 pessetes) per catorze pagues anuals, més l'increment anual corresponent emparades en una "dedicació absoluta" feta a mida, que ja sospitàvem, l'exerciria quan fos alcalde, però que en aquests moments, a dos anys vista és més que discutible. En tot cas, el més coherent hauria estat adjudicar-se-la després d'un temps al govern en què hagués demostrat si la seva dedicació i saber eren equiparades al seu sou i càrrec, no abans. La pregunta queda a l'aire, els dos anys que sigui batlle, n'hi haurà prou o creurà convenient apujar-la més? Les remuneracions del Sr. Teixidor estan sobre uns **1.700 euros** i les dels regidors no es queden curtes.

Els comptes, doncs, demostren que el total de despeses que comporten les pagues dels senyors governants sobrepassen el **33%** més del que suposaven les del PSC quatre mesos enrere.

Preguntem: si la situació anterior es permetien de qualificar-la de "disbauxa", quin adjectiu li donarem ara, senyors d'ERC? No som nosaltres qui li posarem l'accent; qualsevol vidrerenc que faci números i d'una forma imparcial vulgui jutjar-ho, en traurà les conclusions.

No entrarem en desqualificacions com era habitual en vostès, ens limitarem a fer una apreciació senzilla i elemental; això vostre més que un pacte polític entre dues forces que per la seva ideologia tenen poc en comú, és un matrimoni de conveniència, és en el fons un vestit fet a mida per complir ambicions polítiques i personals.

Esperem pel bé del poble que la dedicació absoluta d'un i els malabarismes d'horaris professionals i polítics de l'altre, a la llarga donin algun profit.

GRUP PSC PER AL PROGRÉS DE VIDRERES

Tot l'equip de monitors durant la campanya "Estiu 100% Actiu".

Aires de renovació

Un cop més els nens i nenes han començat l'escola, els/les joves han fet les primeres classes a l'IES... i, amb tot això, també comença una nova temporada d'esplai.

Aquest any serà l'onzè! Això vol dir que ja hem deixat enrere 10 ANYS. Durant aquest temps han estat molts els esforços i la dedicació que hem posat entre tots per tal de tirar endavant aquesta entitat juvenil que es deu al poble de Vidreres, concretament, als nens, nenes i joves. En 10 anys hem tingut temps per emocionar-nos, per créixer com a persones tot fent créixer als més petits, temps per celebrar èxits, per trobar persones i entitats que ens donen un cop de mà quan cal, a totes elles, gràcies. També hem tingut temps per equivocar-nos, som conscients que no només ens hem equivocat una vegada, des d'aquí també demanem disculpes per aquestes errades sovint produïdes per fer les coses més amb el cor que no pas amb el cap. Hem tingut temps per crear il·lusions, serveis i també llocs de treball durant els períodes de vacances.

Si hi ha alguna cosa que podem remarcar és la quantitat de joves que, en una o altra època de la seva vida, han volgut dedicar el seu temps lliure a fer esplai. Em consta

que actualment ja ens acostem al centenar de monitors, Déu ni do!

De tota aquesta pila de joves que han passat pel GEPV (Grup d'Esplai Vidrerenc) en podem treure una altra lectura: el relleu natural i generacional. Aquest fet és clau per al bon funcionament de l'entitat, la renovació d'energia, les noves idees, recollir l'experiència dels més veterans...

Parlant de relleus, ha arribat el meu. He estat 10 anys al GEPV, des de la seva creació a l'any 1993 fins aquest estiu 2003 amb la campanya "ESTIU 100% ACTIU", que ha estat un èxit. Hem tingut la participació de més de 400 nens i joves i n'estem molt orgullosos (donem les gràcies a tothom que ens ha ajudat a tirar-la endavant). Els últims 5 anys he estat al capdavant portant la direcció d'aquesta entitat juvenil, per a mi ha estat un plaer. Sé que deixo l'Esplai en bones mans, que hi ha un equip de monitors amb empena i ganes de fer un bon treball per als nens, nenes i joves del nostre poble. També us vull presentar a en Raül Sacasa, ell serà qui portarà la direcció de l'Entitat d'ara endavant i qui juntament amb l'equip de monitors anirà dibuixant la vida del GEPV.

RAÜL BERNATALLADA BARCELÓ

Nou curs d'esplai

Aquest any hem començat el nou curs d'esplai el dia 11 d'octubre, però amb un sèrie de canvis i novetats.

En primer lloc, les activitats d'esplai es realitzaran cada quinze dies enlloc de cada setmana com en cursos anteriors. Les activitats es portaran a terme durant els dissabtes de 4 a 7 de la tarda i el punt de trobada serà a la casa de l'Esplai. Recordeu que es troba al carrer Costa Brava número 158 (sobre la Caixa de Girona).

La inauguració del curs es va fer com ja hem dit el dia 11. Iniciarem el curs amb una FESTA a la plaça de l'Església a partir de les 4 de la tarda amb les següents activitats:

- Concurs de pintura
- Cursa de carros
- Rocòdrom
- Xocolatada
- Performance

L'Esplai continuarà el 25 d'octubre, i qui no s'hagi inscrit, encara és a temps de fer-ho.

Us hi esperem a tots!

GRUP D'ESPLAI VIDRERENC

Moltes gràcies

L'Agrupació Sardanista "Bella Dansa" ha celebrat els seus 25 anys d'història dins l'àmbit cultural del nostre poble. Aquestes celebracions van tenir lloc en dues diades.

La primera, durant el primer cap de setmana de juliol, els dies 5 i 6, amb diferents actes en què el protagonista va ser la presentació del CD de sardanes de compositors vidrerencs, amb l'únic inconvenient, a part de la pluja, que per motius tècnics no es va poder posar a la venda.

La segona diada va tenir lloc l'últim dissabte del mes d'agost, el dia 30, que va ser el marc de la 22a Nit de la Sardana, tot un èxit i, creiem, un encert el canvi d'escenari, l'arbreda dels Horts d'en Pere Pau, en comptes del que havia estat habitual fins ara, la plaça de l'Església. En aquesta diada vam posar a la venda el CD, alhora que vam poder gaudir, ballant o escoltant, amb totes les sardanes que hi ha enregistrades.

Per tirar endavant aquests actes vam demanar l'ajut a persones externes a la junta actual i que, desinteressadament, ens van donar el seu cop de mà. Indubtablement, sense ells/es no haguéssim pogut fer totes aquestes celebracions, a tots ells/es els volem dir **MOLTES GRÀCIES**.

També volem tenir un record per una persona que fins fa poc havia estat un membre actiu d'aquesta junta i que no fa massa ens va deixar. A ell, en Josep Mateu, **MOLTES GRÀCIES** per col·laborar activament i ajudar a tirar endavant la sardana al nostre poble.

Per acabar, us volem recordar que el proper 16 de novembre, a les 5 de la tarda, celebrarem una audició de sardanes amb la cobla Foment i la tradicional Castanyada (hi haurà castanyes i vi novell per a tothom). No hi falteu.

LA JUNTA DE L'AGRUPACIÓ
SARDANISTA "BELLA DANSA"

Programació del Grup Rialles Vidreres

Els espectacles programats pel Grup Rialles Vidreres per als dos últims mesos de l'any 2003, que es representaran a partir de 2/4 de 6 de la tarda a la Sala Municipal del Casino "la Unió", són els següents:

DATA	COMPANYIA	TÍTOL
Diumenge, 23 de novembre	Mag Lari	"Clàssic"
Dilluns, 8 de desembre	La Baldufa	"Les aventures del baró Muntchhausen"

Programació teatral de tardor a Vidreres

Els tres darrers diumenges d'octubre i els tres primers diumenges de novembre del 2003 es representaran a Vidreres les sis obres de teatre que es refereixen a continuació. S'ha de destacar que totes les representacions es duran a terme a la Sala Municipal del Casino "la Unió" de Vidreres i que començaran a les 7 de la tarda.

Dia	Grup	Obra
12 d'octubre	Agrupació Teatral Benet Escrivà	"El visitant"
19 d'octubre	Grup Teatral Vidrerenc	"Lorca, l'home i el poeta"
26 d'octubre	Associació Juvenil Pocapuc Teatre	"Palestina"
2 de novembre	Reflexes-Grup Juvenil el Mirall	"Lorca, sang i fetge"
9 de novembre	Cràdula Teatre	"Besos"
16 de novembre	A.T. En fi, teatre!	"L'esperit burleta"

23è Homenatge a la Vellesa

Dia 26 d'octubre de 2003

A 2/4 de 12 del matí: **Missa Solemne** per a tots els jubilats que vulguin, a l'església parroquial.

A 2/4 de 2 de la tarda: **Trobada i Dinar de Germanor**, al pavelló poliesportiu.

Després de dinar: **Ball amb ÀNGEL I TEIA**, al pavelló poliesportiu.

Festa de Sant Iscle i Santa Victòria (Festa Petita)

Dissabte 15 de novembre de 2003

A partir de les 8 de la tarda, música en viu amb:

- DIEGO CORTÉS (guitarra flamenca)
- EL SECRETO, MEMORY KOOL, EL BAR DE MOE (grups locals)
- TOKIO SEX DESTRUCTION

Diumenge 16 de novembre de 2003

A la tarda: Sardanes i Castanyada

A les 7 de la tarda: Representació de l'obra "L'esperit burleta" a càrrec del grup A.T. EN FI, TEATRE!, de Salt

L'escola Salvador Espriu en el projecte Comenius

El CEIP Salvador Espriu participarà al llarg dels dos propers cursos en el programa europeu anomenat Comenius.

El nostre Projecte Comenius té com a objectius:

- Promoure la cooperació en l'àmbit de l'ensenyament escolar entre diversos centres educatius europeus.
- Afavorir contactes entre els professors de les escoles participants.
- Intercanviar informació amb altres països.
- Iniciar contactes per correu electrònic, posta, etc. entre els alumnes dels diferents cursos.
- Afavorir l'ús de les noves tecnologies: e-mail, internet, etc.
- Conèixer els diferents països amb els quals col·laborem, les seves tradicions, festes populars...
- Difondre el projecte a la comunitat escolar i local: reunions de pares, premsa local, revista escolar, lloc web...
- Motivar els alumnes d'una manera innovadora en l'aprenentatge de diverses àrees: Socials, llengües estrangeres...

La nostra escola està associada amb centres dels països següents:

- École Élémentaire de St. Pau de Fenollet (França).
- Scoala Cu Claselei de Valea Lupului (Romania).
- Bunscoil Na Mbraithre de Ennis (Irlanda).

El centre coordinador del nostre projecte és l'escola francesa.

El tema del projecte en què treballarem les quatre escoles és: *"Com ser un bon ciutadà europeu"*. Aquest curs centrarem el nostre treball en gravar un vídeo presentació sobre Vidreres, les seves associacions i les activitats extraescolars que poden fer els nostres alumnes. També rebrem

L'escola Salvador Espriu de Vidreres està associada amb centres de St. Pau de Fenollet (França), Iasi (Romania) i Ennis (Irlanda).

vídeos de les altres escoles presentant el seu poble. Paral·lelament mantindrem correspondència amb alumnes dels altres centres associats, i ens intercanviarem treballs, dibuixos, materials elaborats pels alumnes, etc.

Es crearà el racó d'Europa, a l'entrada de l'escola, com a punt de trobada dels diferents països. En aquest espai situarem en diversos mapes els països de les escoles amb les quals treballarem i material fotogràfic que apropi els alumnes al coneixement d'aquests indrets.

Us convidem des d'aquí a col·laborar i participar en aquest projecte, creiem que seria enriquidor que hi estigués integrada tota la comunitat.

Estem convençudes que portar a terme aquest projecte ens oferirà, tant a mestres com a alumnes, la gran oportunitat de descobrir costums i tradicions diferents a les nostres.

Estem il·lusionades perquè aquest intercanvi no serà només de treballs, cartes o fotografies sinó també de maneres de fer, d'opinions i sentiments, o el que és el mateix: ens permetrà conèixer-nos més i millor amb l'objectiu de fomentar el respecte mutu i l'apropament de les nostres cultures. Sabem que tot plegat ens ajudarà a nosaltres i als nostres alumnes a ser millors ciutadans i ciutadanes d'Europa.

EL CLAUSTRE DE PROFESSORS

La tornada a l'escola Sant Iscle

Els pares s'ho miren amb emoció!

A quina classe anirem?

Aquest any som les grans.

Quines ganes d'explicar coses!

Ben seriosos cap a classe.

Quina fila més ben feta!

I tu, què has fet aquestes vacances?

A alguns els costa començar.

A alguns els costa començar.

Posem-nos bé, que ja anem a l'escola dels grans...

Els més grans d'Educació Infantil sí que en saben!

A veure què portes a la motxilla?

Vinga, tots cap a dintre!

Una nova temporada

A vegades ens dóna la sensació de què som uns animals estranys, les temporades s'ajunten una darrera l'altra, les vacances no arriben mai i els projectes creixen any rere any. Paral·lelament, les factures dels nostres mòbils particulars augmenten considerablement i les hores de dedicació alteren, fins i tot, la nostra pròpia vida privada... En un món on tot es mou per interessos i diners, on fer-ho bé provoca gelosies i enveges, per què seguir? Per què no fer el que fan altres: posar-se un sou, pujar quotes i suprimir la feixuga feina de pensar, organitzar i executar històries per aconseguir diners...? Doncs és molt fàcil, perquè no volem que cap nen o nena deixi de practicar esport per motius econòmics, per tota aquesta manera de ser i de fer, l'escola de bàsquet tornarà a mantenir les mateixes quotes (i ja és el cinquè any consecutiu).

Comencem el nou projecte "Iniciació a l'esport" amb preus gairebé simbòlics. Aquest continua sent el nostre objectiu, formar esportistes i persones, integrar gent de totes menes amb l'excusa del bàsquet i fer-ho per a TOTHOM. Entenem que aquest ha de ser el punt de partida, per nosaltres, les entitats han de pensar cap a fora i no cap a dins, hem de fomentar l'esperit de servei i sobre tot incidir en el que fa falta, en el que no tenim, que és molt. En aquesta línia, gaudim de saber que el nostre Campus d'estiu ha arribat a la majoria d'edat amb més de 160 participants. Mai no hem volgut parlar de xifres, ens agrada parlar de serveis, però les xifres ens reafirmen en la creença de què a Vidreres feia falta un casal esportiu i ens diuen que més de 300 pares pensaven com nosaltres.

L'escola d'iniciació esportiva, que es realitzarà paral·lelament al Sant Iscle i al Salvador Espriu, ha estat possible gràcies a un acord amb les APAS dels 2 col·legis. Aquest projecte està basat en donar totes les facilitats als pares i als nens per poder iniciar-se en la pràctica de l'esport. Ens il·lusiona incorporar aquesta franja d'edat al nostre club i ens motiva a treballar, si cal, més i millor. Una altra de les novetats per a aquest any és la creació del **sènior masculí**, aquest equip neix també amb una clara voluntat de servei, bàsicament servir de referent als 150 nens i nenes de l'escola de bàsquet. Aquest grup estarà format majoritàriament per monitors del club, és a dir, com ja sabem, el referent dels alumnes són els seus mestres, per tant aconseguim així formar el vincle perfecte per assegurar el "feeling" necessari. Neix paral·lelament el **9K**, plataforma creada per convertir els partits del primer equip en una festa cada 15 dies, és a dir, continuem amb l'excusa del bàsquet per passar-ho bé. Els diumenges de partit a casa hi haurà una festa... la del 9K. I tothom hi està convidat.

Per finalitzar, el nostre club agraeix a l'SPORTING CAULÈS, i en especial als seus representants, pel gest de suport que van tenir envers el nostre club, malgrat que al final no va ser possible dur-ho a terme. Però creiem sincerament que ha estat un primer pas perquè la gent del bàsquet de Vidreres s'entengui i parli en positiu. La nostra voluntat és aquesta, per sobre de clubs, simbologies i colors. Tots aquells que busquen enemics ficticis i necessiten de la confrontació per existir, són gent sense projecte, no tenen futur i no han de ser impediment perquè ens entenguem i ens ajudem mútuament.

Gràcies també a l'Ajuntament per col·laborar en la mediació d'aquest tema, per prendre'n part i per posicionar-se d'una manera tan clara i valenta. Creiem que amb aquesta actitud es poden solucionar moltes coses.

Les piles estan carregades, I LOVE THIS GAME!

CLUB DE BÀSQUET 9 CAULÈS

Gemma Masnou guanya el cros de Sant Feliu de Pallerols

L'atleta vidrerenca Gemma Masnou, del club J.A. Sabadell, va ser la guanyadora absoluta del cros d'estiu de Sant Feliu de Pallerols que, organitzat pel Consell Esportiu de la Garrotxa, es va disputar a finals del passat mes d'agost.

L'atleta vidrerenca va dominar la prova totalment i va fer el recorregut amb un temps de poc més de 40 minuts, traient un clar avantatge de 45 segons a la segona classificada i més de 3 minuts a la tercera.

Les tres primeres classificades de la categoria sènior femenina van ser G. Masnou, amb un temps de 40.15, O. Planas, 41.00, i C. Muntalt, 43.38.

Sporting Vidrerena

Aquest estiu el futbol ha estat promocionat mundialment amb les gires dels principals equips al continent asiàtic i, sobretot, als Estats Units. Des de la modèstia que la segona regional atorga, l'Sporting Vidrerena es proposa, un any més, uns objectius semblants als d'aquests clubs: donar a conèixer aquesta disciplina esportiva i captar el major nombre de simpatitzants.

És per això que enguany la nova junta (encapçalada per l'Àngel Masnou) ha apostat per mantenir la confiança a l'entrenador (en Carles Casadevall) i al bloc de futbolistes vidrerencs que l'any passat van mantenir-nos fins a les últimes jornades del campionat amb l'emoció d'un possible ascens.

Per la seva banda, l'equip de veterans de l'Sporting Vidrerena, una perfecta combinació de joventut i experiència, afronta una nova etapa al grup selectiu a conseqüència de l'ascens aconseguit l'any passat, després d'una segona volta espectacular on només van deixar de guanyar un partit. Serveixin aquestes línies per felicitar-los i desitjar-los bona sort en aquesta aventura.

Creiem que aquesta temporada el bon futbol i l'emoció poden tornar brillar i per això us convidem a venir al camp de futbol a animar els vostres.

Sentiu els colors de l'Sporting Vidrerena! L'espectacle ja ha començat; us el perdreu?

SPORTING VIDRERENA

SP. Vidrerena: Segona Regional. Grup16

DATA	HORA	PARTIT
21-09-03	16:30	Camallera CF - SP. Vidrerena CEF
27-09-03	16:30	St. Antoni CF - SP. Vidrerena
05-10-03	16:30	SP. Vidrerena CEF - Caldes M. UE
12-10-03	11:00	Can Gibert UE - SP. Vidrerena CEF
19-10-03	16:30	SP. Vidrerena CEF - Fornells UE
26-10-03	16:00	Llagostera UER - SP. Vidrerena CEF
02-11-03	16:30	SP. Vidrerena CEF - Hostalric ATC
09-11-03	16:30	Aro CE - SP. Vidrerena CEF
16-11-03	16:30	SP. Vidrerena CEF - Mont-ras CE
23-11-03	17:00	Cristinenc CRE - SP. Vidrerena CEF
30-11-03	16:30	SP. Vidrerena CEF - St. Ponç AT
07-12-03	16:15	Pals CF - SP. Vidrerena CEF
14-12-03	16:30	SP. Vidrerena CEF - Quart UE
21-01-03	16:00	Anglès CD - SP. Vidrerena CEF
10-01-04	16:00	Sport Tossa 78 C - SP. Vidrerena CEF
18-01-04	16:30	SP. Vidrerena - Coma Cros UE
25-01-04	16:30	SP. Vidrerena CEF - Camallera CF
01-02-04	11:30	PB Lloret Mar - SP. Vidrerena CEF
08-02-04	16:30	SP. Vidrerena CEF - St. Antoni CF
15-02-04	17:00	Caldes M UE - SP. Vidrerena CEF
04-4-04	16:30	SP. Vidrerena CEF - Can Gibert UE
29-02-04	11:30	Fornells UE - SP. Vidrerena CEF
07-03-04	16:30	SP. Vidrerena CEF - Llagostera UE
14-03-04	16:00	Hostalric ATC - SP. Vidrerena CEF
21-03-04	16:30	SP. Vidrerena CEF - Aro CE
27-03-04	16:00	Mont-ras CE - SP. Vidrerena CEF
04-04-04	16:30	SP. Vidrerena CEF - Cristinenc CREC
17-04-04	16:30	St. Ponç AT - SP. Vidrerena CEF
25-04-04	16:30	SP. Vidrerena CEF - Pals CF
02-05-04	11:30	Quart UE - SP. Vidrerena CEF
09-05-04	16:30	SP. Vidrerena CEF m- Anglès CD
16-05-04	16:30	SP. Vidrerena CEF CEF - Sport Tossa 78C
22-05-04	17:00	Coma Cros UE - SP. Vidrerena CEF

SP Vidrerena Veterans: Grup Selectiu

DATA	HORA	PARTIT	POBLACIO
18-10-03	18:00	SP: Vidrerena Vet - Alwifal Roses	
25-10-03	16:00	Palau Maikel Salt - SP. Vidrerena Vet.	Pont Major Salt
08-11-03	18:00	SP. Vidrerena Vet. - Cabinet Dalmau Girona	
15-11-03	17:00	Com. Martí - SP. Vidrerena Vet.	Annex Munic. Palamós
22-11-03	18:00	SP. Vidrerena Vet. - C. Recreatiu Cassà	
29-11-03	17:45	Vilanna Quijote - SP. Vidrerena Vet.	Municipal Bescanó
13-12-03	18:00	SP. VidrerenaVet. - Bar Raim Salt	
20-12-03	16:00	Bar Stick Riudellots - SP. Vidrerena Vet.	Municipal Riudellots S.
27-12-03	18:00	SP. Vidrerena Vet. - Perellós Girona	
03-01-04	18:00	SP. Vidrerena Vet. - Drac Paradís Cervià T.	
10-01-04	16:00	Forallac (Cruilles) - SP. Vidrerena Vet.	Municipal Cruilles
17-01-04	18:00	SP. Vidrerena - Duque Ahumada Girona	
24-01-04	18:00	SP. Vidrerena Vet. - PBTA Llémena	
31-12-04	15:30	Snoopy Palafoles - SP. Vidrerena Vet	Municipal Palafoles
07-02-04	18:00	SP. Vidrerena Vet. - S.A. Llença	
14-02-04	15:45	Avinguda Girona - SP. Vidrerena Vet.	Est. Joventut Girona
21-02-04	18:00	SP. Vidrerena Vet. - Olímpic Lloret	
28-02-04	18:00	Alwifal Roses - SP. Vidrerena Vet.	Municipal Roses
06-03-04	18:00	SP. Vidrerena Vet. - Palau Maikel Salt	
13-03-04	15:30	Cabinet Dalmau - SP. Vidrerena Vet.	Camp Vila-roja
27-03-04	18:00	SP. Vidrerena Vet. - Comercial Martí	
03-04-04	17:45	C. Recreatiu Cassà - SP. Vidrerena Vet.	Municipal Cassà
17-04-04	18:00	SP. Vidrerena Vet. - Vilanna Quijote	
24-04-04	15:00	Bar Raim Salt - SP. Vidrerena Vet.	Camp Coma Cros
08-05-04	18:00	SP Vidrerena Vet. - Bar Stich Riudellots	
15-05-04	16:00	Perelló Girona - SP. Vidrerena Vet.	Camp Creueta
22-05-04	16:00	Drac Paradís - Sp. Vidrerena Vet.	Camp Cervià de T.
29-05-04	18:00	SP. Vidrerena Vet. - Forallac	
05-06-04	16:00	Duque Ahumada - Sp. Vidrerena Vet.	Camp Vila-roja

La fibromiàlgia

La fibromiàlgia és una malaltia crònica que ocasiona a qui la pateix dolor generalitzat -"em fa mal tot", diuen-, difús, crònic i de caire benigne, de causa desconeguda, junt amb cansament general -"com si m'haguessin apallissat", afegeixen-, i trastorns del son, que es pot acompanyar d'ansietat i depressió.

Fibromiàlgia vol dir dolor als músculs i als teixits fibrosos (tendons i lligaments) de tot el cos. Es creu que els símptomes d'aquesta malaltia són causats per una disminució del llindar del dolor i això comporta una disminució a la tolerància del dolor per part de la persona afectada.

La malaltia afecta al 2-3% de la població. Es pot presentar a qualsevol edat, però és més freqüent en dones de mitjana edat amb alteracions psicològiques més o menys marcades i personalitat ansiosa amb tendència a somatitzar (manifestar tota preocupació com una malaltia) qualsevol problema o angoixa. Per això és freqüent que els afectats hagin acudit a diverses consultes mèdiques sense poder arribar a un diagnòstic precís i que de vegades s'enfadin amb els metges perquè no els solucionen les seves molèsties. Fins i tot els mateixos familiars acaben dubtant de la realitat de les molèsties que explica l'afectat, perquè totes les anàlisis i radiografies que se li fan són normals.

Com es produeix

S'han descrit casos de fibromiàlgia que comencen després de processos puntuals com poden ser una infecció bacteriana o vírica, un accident, una separació o altres problemes familiars. També pot aparèixer després d'una altra malaltia coneguda i que limita la qualitat de vida del malalt, com podria ser un lupus eritematós, una artritis reumatoidea o una neoplàsia.

Aquestes circumstàncies desencadenants no provoquen la malaltia, sinó que el que fan probablement és despertar-la en la persona que ja té una anomalia coneguda en la regulació de la seva capacitat de resposta a determinats estímuls. S'ha comprovat que a pacients amb fibromiàlgia se'ls ha detectat, en el seu sistema nerviós, nivells baixos de les substàncies que tenen capacitat de regular la percepció del dolor, això explicaria la seva mala tolerància al dolor.

Quins símptomes dóna

El símptoma més important de la fibromiàlgia és el dolor. Acostumen a dir: "em fa mal tot". S'assembla al dolor que tenim quan agafem la grip. És un dolor generalitzat. A vegades s'inicia en un lloc del cos

com el coll, les espatlles, la columna... i d'allà s'estén a la resta.

La intensitat del dolor pot variar al llarg del dia segons l'activitat, canvis climàtics, alteracions hormonals, per l'insomni o l'estress. La fibromiàlgia pot ocasionar entumiment, sobretot a mans i peus, i rigidesa generalitzada, principalment al llevar-se. També pot ocasionar formigueig i rampes a les mans i fins i tot espasmes musculars com els que es donen en la síndrome de les cames inquietes, amb moviments involuntaris i incontrolats molt molestos quan s'està al llit.

Una altra característica de la fibromiàlgia és el cansament que persisteix gairebé tot el dia. Les persones amb aquesta malaltia tenen una mala tolerància a l'esforç físic. És com si se'ls hagués acabat l'energia: "com si m'haguessin donat una pallissa", diuen. El 70% dels pacients amb fibromiàlgia es queixen de dormir malament: "m'aixeco més cansat que abans d'anar a dormir",

expliquen. Aquestes són frases extretes de les explicacions que fan a la consulta els afectats. Són pacients que no tenen cap problema per agafar el son, però es desvetllen fàcilment perquè sembla que el cervell no desconnecta mentre dormen i manté l'activitat d'alerta en l'etapa més profunda del son. No se sap si això està relacionat amb la fibromiàlgia o és una conseqüència de la malaltia.

L'ansietat i la depressió apareix gairebé sempre en la fibromiàlgia, però sembla que no és pas més freqüent que en d'altres malalties doloroses cròniques. Per això es creu que no són símptomes de la malaltia, però en canvi sí que quan apareixen n'augmenten els símptomes i la seva intensitat.

Altres símptomes que acompanyen la fibromiàlgia

Mal de cap de migranya o de tensió. També dolors a la cara i a les articulacions de les barres.

Malestar abdominal amb dolor, espasmes, trastorns digestius, gasos, episodis de restrenyiment alternats amb episodis de diarrea que coneixem com la síndrome inflamatori intestinal o còlon irritable.

Molèsties al sistema gènito-urinari amb miccions imperioses i urgents, dolors menstruals i també en les relacions sexuals. Sensibilitat ambiental o hipersensibilitat a determinats estímuls com la temperatura (tenir les mans o els peus glaçats), la llum, el soroll, les olors o canvis climàtics. Això s'explica com a resultat de la hipervigilància que s'observa en el sistema nerviós de les persones afectades de fibromiàlgia. És freqüent que presentin reaccions a la pell semblants a les de l'al·lèrgia provocades per un variat ventall de substàncies com additius, conservants, medicaments, productes químics, etc. També poden tenir altres problemes a la pell com pruíja o picor, pell resseca o taques.

Problemes posturals. Són persones que tenen poca resistència muscular i, per tant,

si estan molta estona en la mateixa posició, com pot ser el cas de les administratives, poden tenir dolor a nivell de cervicals o part superior del tòrax.

Trastorns cognitius. Aquests malalts tenen dificultat per concentrar-se, se senten aclaparats i negats amb lentitud mental o de pensament i pèrdua de memòria.

Aquí hem explicat els símptomes que poden manifestar aquests malalts, encara que no tothom tindrà els mateixos i per això cal també tenir present que poden tenir qualsevol altra malaltia amb simptomatologia semblant.

Com es diagnostica

El diagnòstic de fibromiàlgia el fa el metge atenent les molèsties que explica el pacient i les dades o signes que troba en l'exploració i que es basen en la provocació del dolor amb la pressió sobre determinats punts del cos situats a nivell cervical, toràcic i dorsal alt, malucs, genolls o colzes.

Les anàlisis i les radiografies no serveixen per al diagnòstic d'aquesta malaltia, sols són útils per descartar altres patologies que també provoquen dolor.

Tractament

És fonamental un diagnòstic correcte i una explicació adequada per evitar consultes mèdiques innecessàries i evitar l'ansietat que genera el fet de sentir-se malalt.

També servirà per comprendre i tolerar millor la malaltia.

El tractament va destinat a disminuir el dolor i a millorar la qualitat del son. Per això s'utilitzen analgèsics suaus o també antiinflamatoris no esteroïdals acompanyats d'antidepressius o relaxants musculars a dosi baixa perquè així augmenten la tolerància al dolor i els ajuda a relaxar-se i dormir millor. S'aconsella fer tractaments intermitents, únicament en els períodes de més dolor o ansietat.

No hi ha constància que tractaments alternatius com l'acupuntura puguin ser útils. En canvi, sí s'ha demostrat que el millor tractament actual és l'exercici físic adequat i així poder augmentar la resistència muscular. La seva eficàcia millora si s'acompanya de massatges o de tècniques de relaxació corporal.

Cal tenir present que és una malaltia que no té res a veure amb el càncer, ni provoca deformitats, però s'han de corregir els defectes ossis i evitar les postures forçades o incorrectes.

Els afectats han de procurar no angoixar-se, tenir una visió positiva de la malaltia, no preocupar-se excessivament pels problemes de cada dia i buscar un entorn familiar i social relaxat.

Tot i que no hi ha un tractament específic per a la fibromiàlgia, és important que els afectats procurin comprendre aquests suggeriments per poder tolerar-la millor i així poder fer la seva vida amb naturalitat.

DR. ÀNGEL TEIXIDOR

Un curs a Arizona

La primera impressió en arribar a aquell lloc, la veritat, no va ser bona. Havia sentit a dir que Phoenix, Arizona, era un lloc molt calorós, però en ple agost, allò era horrible. Després d'un llarg viatge amb avió, la meva futura família acollidora (a qui encara no coneixia de res) va venir-me a buscar a l'aeroport, i vam emprendre el viatge cap a la que seria la meva casa durant deu mesos. Podia veure com sortia fum del terra i l'aire era calent. Malgrat la calor, Phoenix era preciós: no només el paisatge càlid i sec, amb cactus aquí i allà, també tenia les millors postes de sol que he arribat a veure mai. La meva família vivia en una casa dalt d'una muntanya des d'on es veia part de la ciutat i era preciós. Solíem sopar junts, i els caps de setmana feiem sempre alguna excursió.

Vaig explicar la nostra localització i forma de viure a unes estades multiculturals.

El menjar, com tothom es deu imaginar, allà és molt diferent. Normalment no s'estan gaire estona a la cuina, com solem fer nosaltres. Fan menjar ràpid i coses senzilles, però a la vegada, en gran quantitat. Un cop els vaig preguntar si menjaven peix (suposo que és difícil de trobar per aquella zona), i l'endemà al vespre, vam sopar hamburgueses de peix a dins del pa. I a sobre, era peix de llauna! Tot i això, era

Ball d'hivern al gimnàs de l'institut.

tot molt bo. Haig de dir que vaig tenir una gran sort amb ells, ja que la nostra relació va ser molt bona i aquest estiu mateix, una de les noies de la casa ha vingut aquí, a Vidreres. Són un matrimoni amb tres filles, tot i que una ja no vivia amb nosaltres, ja que havia anat a estudiar a la universitat. La majoria dels adolescents se'n van de casa als divuit anys, i no fan com aquí, que intentem quedar-nos bastant a prop de casa, sinó que van a l'altra punta de país.

L'endemà de la meva arribada ja vaig haver de començar escola. No només va ser completament diferent per mi, sinó que també era difícil, ja que llavors encara no dominava la llengua. McClintock High School era el meu institut, de més o menys 2.000 estudiants, molts per a mi, llavors. Tot i els inconvenients de la llengua, de seguida vaig conèixer molta gent i els professors m'ajudaven molt. Jo feia el grau desè, anomenat "sophmore", el que aquí equival al quart d'ESO. Al cap d'un temps, me'n vaig adonar que allà el nivell era més baix. A més a més fan molta pràctica i no tanta teoria. Divideixen els estudiants segons el nivell de cadascú (suposo que és a causa de la gran quantitat d'alumnes que hi ha), i fins i tot es fan classes per

a gent més llesta, on s'igualava el nivell a la universitat. Això ho vaig trobar molt encertat, ja que si a tu no et va bé la història i en canvi en saps molt de matemàtiques, sempre s'adapten al teu nivell. Cada estudiant té un horari diferent de classes, i allà érem nosaltres els que ens desplaçàvem de classe a classe (desafortunadament!), i no els professors. L'institut és dels 14 als 18 anys. No només hi ha les classes obligatòries, sinó que també hi ha orquestra, grups de música, tota classe d'arts, gimnàs, revista de l'institut, diari de l'institut... i molts més. Un paper molt important el juguen els esports. Cada 3 mesos hi ha una sessió diferent d'esports, com ara futbol americà, tennis, voleibol, futbol, bàsquet... La gent es fa els seus grups d'amics i clans, tal com ens ensenyen les pel·lícules, on hi ha les animadores, els jugadors de futbol, els "pringats", etc. Per no faltar, també hi ha els balls, que se solen fer a cada estació de l'any. Són al gimnàs de l'institut, amb decoracions a les parets, els nois vestits amb americana i corbata, i les noies amb vestits llargs fins als peus... Molts, s'ho agafen molt seriosament. Típicament els nois es gasten una fortuna amb un sopar elegant i després una limusina per anar fins al ball.

Típic cactus d'Arizona, i és un dels més petits!

Les noies, en canvi, es gasten tant o més en pentinar-se, maquillar-se i comprar el vestit. Com a experiència americana, no me'n vaig perdre ni un, de ball.

Els adolescents allà també són molt diferents. L'edat legal de beure és als vint-i-un anys. De fumar, als divuit, tot i que això, allà està molt mal vist. A més, es pot conduir a partir dels setze. Potser perquè ja es pot conduir tan aviat, hi ha manca de transports públics com trens i autobusos. Però, a veure, algú troba algun sentit a casar-se als divuit anys, i no poder brindar amb cava perquè ho diu la llei? Jo crec que en haver-hi tantes prohibicions i lleis estrictes, en la majoria de casos els joves se les passen totes per alt. Una altra llei que em va sorprendre va ser que els menors han de ser a casa a les onze. En canvi aquí, l'hora de tornar ens la posen els pares! Suposo que també és pel fet que hi ha violència al carrers. Allà es poden aconseguir armes "fàcilment", i en canvi aquí no. De vegades vèiem com els "camells" es passaven droga a les cantonades del centre de la ciutat, i on eren els policies? Segurament a les carreteres per posar multes amb els radars. A l'hora de sortir, també estan bastant limitats. A part de les festes privades que es fan, també solen anar al cinema i al centre comercial. Allà les pel·lícules no són "recomanades

Un senyal d'stop a Mèxic.

per a majors de 13", sinó "prohibides per a menors de 13". Però, igual que en els altres casos, tothom un cop a dins va on vol.

La meva família em va voler fer veure que no tot és igual als Estats Units. Vam viatjar a la costa est i la costa oest, al centre i fins i tot a Mèxic. No només el clima és totalment diferent a cada un dels llocs, sinó que moltes lleis estatals canvien. A les costes hi ha molta més llibertat i va ser el que més em va recordar a "casa". Un lloc especial i diferent a tots els altres estats va ser Las Vegas, a Nevada, on hi ha festa nit i dia.

També vaig tenir l'oportunitat de participar en festes com Halloween, on vam anar disfressats per les portes de les cases demanant caramels; Acció de Gràcies, on

ens vam passar tot el dia cuinant i després vam menjar fins que no podíem més; i Nadal, que és molt diferent d'aquí. No només és molt comercial, ja que és l'època on tothom gasta i compra, sinó que també es decora tot: botigues, teulades de les cases, arbres, cactus, carrers,... tot està il·luminat! Crec que també hi ha altres festes amb aquest mateix sentit, de comprar i gastar (que de vegades és veritablement el que fan, gastar sense cap necessitat) com ara el dia de la mare, el dia del pare, el dia dels veterans, el dia de Sant Valentí, Pasqua, etc.

En resum, aquests mesos a l'estranger han sigut una gran experiència a la meua vida, i molt enriquidora en tots els aspectes. Us ben asseguro que, si pogués, la repetiria.

JUDIT FALGUERAS ROVIRA

Muntanyes de l'oest (les de les pel·lícules!).

Llegir i poder escriure amb tranquil·litat

Cada dilluns, la secció d'opinió del Diari de Girona publica una columna del senador d'Olot, Jordi Xuclà. En concret, ha parat l'atenció en un parell d'escrius que m'han servit de pauta a l'hora de pensar les paraules que el lector està llegint en aquests moments. El primer dels articles es va publicar el dia 7 d'abril, i porta el títol de *Llegir i escriure*, mentre que el segon, publicat el 5 de maig, es titula *El governant tranquil*. Llegir en la premsa diària frases tan encertades com *"S'ha de saber llegir i escriure en tots els moments i situacions de la vida"* o *"Els homes i les dones més savis són, en el fons, els que saben llegir i escriure amb precisió; les bones demandes i les bones sentències necessiten activitat i els bons relats i els bons versos necessiten un sentit polític de l'escriptura"*, demostra la capacitat de ponderació i el profund coneixement de la realitat i de les necessitats immediates per part del que les escriu, unes qualitats imprescindibles en qualsevol polític.

Llegint aquests articles, m'ha vingut a la memòria el nom de dos polítics catalans: Enric Prat de la Riba i Francesc Cambó. El primer representa el model de governant tranquil, mentre que els discursos i els escrits de Francesc Cambó estan elaborats amb la més noble de les retòriques: aquella que respon a les necessitats imposades per assolir les finalitats que es persegueixen.

Entre els anys 1998-2000 la col·laboració entre Editorial Proa i l'IEC ha fet possible la publicació, en tres volums, de l'Obra Completa d'Enric Prat de la Riba, posant a l'abast tots els seus textos, i esdevenint una aportació documental bàsica per entendre una part molt important de la història política de Catalunya. L'aportació de Prat de la Riba excel·leix en qualitat; Prat va tenir la capacitat de trobar aplicacions il·limitades als recursos limitats de què disposava Catalunya en aquell moment, i a la seva gestió es deu la creació de la Mancomunitat de Catalunya, l'Institut d'Estudis Catalans o la Biblioteca de Catalunya, institucions a l'empara de les quals es va produir la recuperació dels ordres polític, econòmic i cultural de Catalunya.

Fa escassament una setmana i mitja que han arribat a les meves mans dos llibres escrits per Francesc Cambó, titulats *Les dictadures* (1929) i *Per la concòrdia* (1930). El perfil que presenta el polític de

Verges és complementari del de Prat de la Riba: Cambó fou, sobretot, un polític d'acció; és a dir: Cambó va tenir la missió de donar les direccionalitats concretes a les infraestructures creades gràcies a la gestió de Prat de la Riba i, tal com va escriure Josep Pla en la biografia que li va dedicar, *"la forma del seu talent és incisiva, àcida, dràstica, d'escaire. Unes formes així havien de comportar per força un temperament, un humor agressiu. Cambó fou un home que sempre tractà de documentar-se, un esperit anticonvencional i que aspirà a tenir una idea del fons del problema que la realitat li plantejava"*. Aquestes impressions es fan ben evidents tant en aquests dos llibres com en les seves *Memòries*.

En l'actualitat, estem assistint al final del mandat de Jordi Pujol com a President de Catalunya. Em sembla que la seva personalitat política ha combinat de manera admirable les qualitats dels dos polítics dels qui acabo de parlar. Pujol ha estat

Ara la revista d'EL REC CLAR disponible a la web: elrecclar@hotmail.com

el president que ha encarat Catalunya cap al futur, que li ha sabut donar una personalitat pròpia i que ha tingut la capacitat de saber ponderar les necessitats internes amb una eficient projecció externa. Aquesta tasca només la pot fer algú que tingui una capacitat d'estadista, és a dir, aquella capacitat que permet fer evolucionar un territori, gràcies a la interpretació dels matisos, detalls i elements intangibles del seu entorn, cap a un guany futur de posició. La imatge més justa que es pot projectar de la figura de Jordi Pujol en el futur és la d'un President ponderat, que ha tingut la capacitat de satisfer les necessitats de Catalunya, i que l'ha sabut projectar internacionalment d'una manera admirable.

Llegir els textos d'Enric Prat de la Riba i de Francesc Cambó requereix la tranquil·litat necessària per comprendre el sentit de les seves paraules d'acord amb la situació i l'època en què foren escrites, però també seria desitjable poder escriure sobre Prat de la Riba i Cambó amb tota la tranquil·litat necessària. Seria injust que la figura de Jordi Pujol hagués de pagar, com la dels dos polítics anteriors, la contradicció dels grans estadistes: que el seu encert en la presa de decisions i la seva veritable talla política no es pot apreciar per realitzacions tangibles, sinó pels errors que han evitat. Per això, em sembla molt recomanable tenir la disposició de documentar-se adequadament per poder valorar el pes dels elements intangibles de la pràctica política d'una manera ajustada a les situacions que els fan possibles, i tenir la tranquil·litat que les paraules que s'acabaràn escrivint oferiran una lectura adient dels fets ocorreguts.

RAFEL BADIA MAS

Infància i lectura

A la memòria d'en David Colomer
(1970-2003)

La infància és un època privilegiada del cycle vital d'una persona. L'infant assoleix el món a partir d'una simplicitat que li permet captar-lo com una totalitat de sentit, sense les oposicions i límits que l'adult li imposa. L'experiència vital fa més complexa la nostra visió del que ens envolta i amb el temps ens anem dotant de filtres i esquemes, i som capaços de percebre diferents matisos, però tot aquest utilatge ens invalida definitivament per a la imatge i la vivència senzilla, pura i integral de la qual és capaç l'infant quan guaita cap enfora del seu món.

Aquesta capacitat de captar allò que li arriba pels sentits com una totalitat converteix l'experiència lectora en quelcom originari i únic. L'adult és incapaç d'experimentar el que un nen davant una narració escrita. L'adult s'apropa a allò escrit cercant informació, buscant distracció o respostes a les seves pròpies cuites. El nen no busca absolutament res, manté una relació directa amb allò que llegeix, sense filtres, ni esquemes prefixats, és capaç de viure en el llibre, de submergir-se en ell amb íntima relació amb els personatges. La lectura esdevé llavors vivència i l'opo-

sició entre vida i narració que marca els adults no existeix. Com els records de sabors i olors, l'adult que va tenir la sort de gaudir durant la infantesa d'allò que anomenaven "Clàssics juvenils", obres com "Robinson Crusoe" de Daniel Defòe, que mai no van ser escrites per joves o nens (ningú no pensava en els infants en l'època de Defòe i evidentment cap escriptor hagués perdut el temps escrivint per ells), el record de l'experiència lectora dels temps d'infantesa no pot ser mai igualada. L'adult pot gaudir amb la lectura, pot aprendre, però és incapaç de viure entre les pàgines del llibre amb els mateixos paràmetres que ho fa un infant. És aquesta intimitat amb la narració unida a la concepció màgica del món que tenen, la que fa que els nens tinguin una especial devoció per la literatura fantàstica i pel gènere d'aventures en llocs fronterers i indòmits. Aquest desbordament de la imaginació que podem trobar en les obres de Karl May, Emili Salgari, Walter Scott, Juli Verne, Robert L. Stevenson, Mark Twain, Jonathan Swift ens duen a un món d'aventures amb feréstecs boscos plens d'ossos, grans planures habitades per indis, mars plens

de pirates i d'illes que guarden tresors, les profunditats de la terra o les desertes estepes de la Patagònia. És aquest caràcter fronterer i misteriós que envolten moltes de les obres d'aquests autors que projecten la ment infantil a les dosis més altes d'energia imaginativa. Les aventures de Daniel Boone i de Davy Crockett en els enormes boscos de l'Amèrica dels indis i els bisons, suggerien el desig d'indagar què hi havia més enllà de la línia que separava les muntanyes del cel.

Tots aquests referents literaris van inspirar a molts infants a incorporar en els seus jocs i entremaliadures de carrer moltes de les vivències que proporcionaven aquelles lectures generalment estivals. El bosc d'en Puig en la seva llunyania es podia convertir en indret de misteris i secrets i el naixement del Rec Clar en un lloc indòmit i feréstec. El desig de "viure aventures" està lligat a tot un gènere literari on, tampoc no ho podem obviar, la violència i la injustícia, també hi eren presents. Però aquest desig d'aventures i aquell món salvatge i lliure que aquestes grans obres contenen, conformen també un important element en la formació d'un pensament crític molt necessari pels temps que vivim. Aquella natura desfermada i perillosa, però al mateix temps extraordinàriament atractiva a la qual els pioners i aventurers d'aquelles obres s'enfrontaven, eren per al jove lector el principi d'una admiració i un futur respecte l'entorn natural i una promesa de voluntat ferma de viure-hi en harmonia. I aquella permanent recerca d'un paradís perdut que subjau en moltes de les obres dels autors esmentats ens recorda tot allò del nostre món que encara ha de ser transformat a millor.

Les grans obres de la literatura, les nostres i les universals, són una experiència que no els hi hauríem de manllevar. Temps quedarà per a la tècnica sofisticada, molts cops buida de contingut, o amb continguts més que discutibles. Ara és l'hora de les fades i de les illes llunyanes i misterioses que poblen les pàgines de tants i tants llibres que esperen la lectura pura dels nostres infants.

RAÜL VALLS

ATO: qui dia passa...

En números anteriors d'aquesta revista us hem anat informant dels contactes entre empresa, veïns i administració per tal d'arreglar les molèsties en forma de soroll i pudors que produeix la planta de l'ATO (podeu veure els números 17, 18 i 20). Ara, hi ha un parell de novetats que us volem comunicar.

Per una banda, hem tingut notícia que la Generalitat ha denegat a l'empresa la llicència ambiental per culpa de deficiències en el tractament de l'aigua i les emissions de sorolls. Segons la llei, sembla que haurien de tenir aquests aspectes arreglats a principis de l'any vinent. En tot cas, és un fet que posa en evidència que les nostres queixes no són gratuïtes.

Per altra banda, l'Ajuntament acaba d'aprovar un conveni amb l'Agència Catalana de l'Aigua i l'empresa en el qual s'assegura que el tema de la pudor que produeix la depuradora quedarà definitivament arreglat. Segons aquest acord, però, no es traurà la depuradora sinó que es farà un pretractament de les aigües residuals aquí mateix, a la fàbrica, i un cop fet això s'enviarà cap a la depuradora de Vidreres-Sils-Maçanet, que haurà de ser ampliada per poder absorbir la gran quantitat d'aigua de més que això representarà.

Als veïns ens sembla bé que per fi s'hagi signat un acord en el qual quedi constància escrita del compromís de l'empresa per eradicar la molesta pudor i, de fet, la solució tècnica que s'adopti no ens preocupa gaire sempre i quan s'assoleixin els objectius. De totes maneres, hi ha alguna cosa que ens crida l'atenció. En el conveni no es contempla el trasllat total de la depuradora i això implica que es farà un pretractament de greixos i per tant es continuaran generant residus a la planta de Vidreres. Potser no provocarà cap molèstia, però aquesta proposta es contradiu amb la que la mateixa empresa i els tècnics de l'Agència Catalana de l'Aigua havien aportat a la reunió del juny de l'any passat (l'última a la qual els veïns vam

ser convidats) i que presentaven com a l'única que garantia la solució definitiva del problema: el trasllat de la depuradora de l'empresa fora del nucli urbà. Per què s'ha canviat d'opinió? La nova proposta és millor o és només més barata? Des del nostre punt de vista i a partir de les informacions de què disposem (que obtenim de l'Ajuntament quan les demanem), ens fa l'efecte d'haver fet un pas enrere o, com a mínim, que s'ha apostat per una solució que no és la ideal. I si el que ha passat és que les administracions han acceptat una opció que resulta més barata per a l'empresa (aspecte ben lícit, per altra banda), cal que vetllin perquè els compromisos no quedin en paper mullat. I, encara, si es tracta d'una concessió, és per animar l'empresa a prendre's més seriosament la solució de l'altre tema pendent, els sorolls?

Des de l'Ajuntament se'ns ha informat que s'estan realitzant estudis per concretar de manera objectiva la contaminació acústica de l'empresa. Hi ha, a més, la qüestió dels límits permessos establerts en l'ordenança municipal reguladora del soroll i les vibracions que depenen de la Zona de sensibilitat acústica (en el cas de Vidreres correspon com a referència l'Ordenança Tipus de la Generalitat en no tenir-ne una de pròpia). És evident que la fàbrica es troba en zona industrial i té una sensibilitat acústica diferent a la d'una zona urbana. Doncs bé, que s'arregli el problema que es planteja quan una zona industrial queda envoltada de zona urbana. I aquí l'Ajuntament hi té molt a dir, perquè és ell qui pot establir les ordenances municipals que regulen aquest aspecte.

Donem un vot de confiança a l'empresa, a l'Ajuntament i a la Generalitat, però no ens podran treure la sensació que el tema s'està allargassant massa. Pel que fa a les pudors, en la reunió del juny de 2002 les administracions i l'empresa s'havien compromès que el mateix octubre ens comunicarien com continuava el procés després

que el juliol s'haguessin reunit els tècnics d'ambdues parts: ja porten, doncs, un any de retard. Pel que fa als sorolls, sempre estem pendents d'informes que s'estan fent i de voluntats que no es mouen. Algú ens dirà que ja se sap que aquestes coses van lentes. Però nosaltres, digueu-nos malfiats, ens temem que algú pensa que qui dia passa, any empeny. I la solució encara per arribar i un altre estiu que hem hagut de tancar les finestres.

MÒNICA QUESADA, MARCEL MEERTEN, JOSEP COLLS, JOSÉ DE FUSCO, JOAQUIM BAYÉ
COMISSIÓ DE VEÏNS DE CAN MORAGUES

Inapetència: sis solucions

Si vostè té un animal de companyia molt primmirat a l'hora de menjar, no desesperi. Si posa en pràctica els següents consells li serà més fàcil que el seu animal mengi.

- No li pregui: si vostè fos un gat o un gos i el seu amo es posés de genolls per demanar-li que mengés, no ho trobaria divertit? Aleshores, per què perdre's l'espectacle menjant ràpidament? Així doncs, doni-li el menjar i marxi, l'animal aprendrà a menjar tot sol, sense necessitat que insisteixi.
- Limiti el temps dels menjars: si l'animal no ha acabat de menjar en mitja hora, retiri-li el plat. Quan torni a ser l'hora de menjar, n'hi tornarem a donar, però no abans. Quan aprenen que si no mengen passaran gana, opten per menjar sense fer-se pregar.
- No li doni les restes del menjar familiar: encara que l'animal agraeixi l'oferta d'aliments, aquests capricis poden treure-li la gana i exposar-lo a malalties potencialment greus. A més, menjaria vostè pinso si de tant en tant li donessin quelcom més agradable i llaminer?
- Alguns animals prefereixen menjar calent. Si el seu animal no vol el pinso, provi de barrejar-lo amb aigua calenta o amb la resta de suc de bullir la verdura; segur que és més gustós. Si el menjar és un producte enllaunat, és fàcil escalfar-lo una mica amb el microones.
- Tempti les seves papil·les gustatives: una petita quantitat d'un ingredient no habitual pot contribuir a què l'animal recuperi l'interès pel seu menjar. Però tingui en compte el límit de les quantitats o podria ocasionar-li problemes com l'obesitat.
- Tingui en compte el seu olfacte: quan vagi a comprar un aliment pel seu animal de companyia, triï'l amb olor penetrant. Com més olor faci, més atractiu resultarà per al seu gos o gat.

Recordi també que als gats els agrada el peix, mentre que els gossos prefereixen el gust de la carn.

Però si un gos o un gat no volen ni el millor dels seus plats, és possible que alguna cosa estranya estigui passant.

Per norma general, el gos pot estar fins a tres dies sense menjar. Si passat aquest temps no menja, és millor portar-lo a fer una visita al veterinari; ell ens traurà de dubtes sobre el que pugui passar al nostre animal més estimat.

ISABEL BOADA

Els cargols

Dins del món dels cargols hi ha diversitat d'opinions sobre la seva manipulació abans de coure'ls, és a dir, a part de la quinzena de dejuni, és si els cargols han de mantenir o no la baba, si cal tenir-los força estona en aigua i sal i ben esbandits o poca, o no cal, sinó que ben esbandits ja n'hi ha prou.

El que consideren els entesos en cargols, siguin a la llauna, a la cassola o com sigui, és que el suc que fan les babes dels cargols nets és el que fa bona la salsa i que fa que no sigui estrany veure suc pa fins desgastar els fons de les llaunes.

I és per això que en aquestes receptes no explicaré el pas previ a la cocció, per deixar-ho al gust del consumidor.

El que sí és important és enganyar bé els cargols. S'han de coure primer en aigua tèbia i a foc suau perquè el cargol surti de la closca per efecte de la calor, i un cop tinguin tots el cap a fora pujarem el foc al màxim perquè no tinguin temps d'amagar-se. I així estèticament queda millor, si es vol posar una salsa per sobre sempre agafa millor el gust i a l'hora d'agafar-lo també és més fàcil.

Cargols a la llauna amb allioli

INGREDIENTS (per a 4 persones):

1 kg de cargols, oli d'oliva, sal i pebre, pebre dolç, conyac, allioli

ELABORACIÓ:

En aquesta recepta original els cargols haurien de ser vius. Posarem els cargols en una llauna panxa amunt, i els posarem a foc suau per enganyar-los, un cop surtin de la closca els ruixarem amb força oli i pujarem el foc per sobtar-los i que ens quedin fora de la closca. Salpebrem i els deixem coure a foc moderat durant uns deu minuts, tirarem per sobre el pebre dolç i flamejarem amb el conyac.

Retirarem l'oli sobrant de la llauna i servirem amb allioli.

Bacallà amb cargols a la llauna

INGREDIENTS (per a 4 persones):

400 gr. de cargols, 4 talls de bacallà de 200 gr., 1 ceba, 1 patata mitjana, vi blanc, 4 bitxos petits, 8 grans d'all, pebre vermell, blanc i negre, oli d'oliva i sal

ELABORACIÓ:

Tallarem les patates a làmines i les posarem en una safata amb ceba tallada a juliana, salpebrarem i mullarem amb un rajolí de vi blanc i oli d'oliva. Posarem al forn a 180° durant uns quinze minuts.

Un cop la tinguem cuita, agafarem una llauna de cargols, hi posarem la patata amb ceba, damunt hi posarem el bacallà i el banyarem lleugerament amb vi blanc, oli i pebre blanc. Al costat hi posarem els cargols cara amunt, els hi tirarem oli per sobre, sal i pebre. Ho posarem al forn a la mateixa temperatura durant uns vuit minuts. Al moment de treure-ho li tirarem el pebre dolç, i amb l'ajuda d'una cullera mullarem el bacallà amb el seu propi suc per tal de dissoldre el pebre dolç i ja podrem servir-ho.

Cargols amb sípia i conill

INGREDIENTS (per a 6 persones):

1.5 kg de cargols, 1.4 kg de conill, 20 cl d'oli d'oliva, 2 cebes, bitxo o pebrot sec, 300 gr. de tomàquet madur, 1 copa de brandi, ½ litre de brou d'au, sal, pebre, farina i pebre vermell

ELABORACIÓ:

Courem els cargols amb aigua, sal, pebre i un ramet d'herbes. El conill el tallarem a octaus i el fregirem en una paella amb oli d'oliva. Retirarem un cop sigui cuit i afegirem la sípia a daus i la ceba picada, sofregirem i tirarem els tomàquets i el bitxo o pebrot sec. Reduirem i flamejarem amb el brandi. Un cop evaporat l'alcohol, mullarem amb el brou d'au i acabarem rectificat de sal i pebre i afegint el pebre vermell

Paella de cargols

INGREDIENTS:

3 o 4 carbassons, 4 tomàquets madurs, 1 grapat d'arròs, 5 grans d'all, 1 cirereta petita, 8 avellanes, safrà, oli d'oliva, 20 cargols, aprox., 1 litre de brou

ELABORACIÓ:

Netegem i tallem els carbassons a tires llargues i els tomàquets a daus. Amb tres dels grans d'all, la cirereta, una mica de julivert, les avellanes, uns fils de safrà i sal, preparem una picada en el morter. Posarem la paella en el foc amb l'oli i sofregirem els carbassons fins que quedin daurats, abocarem els tomàquets, els deixarem fer fins que el carbassó es comenci a desfer, afegirem l'arròs i ho cobrirem amb el brou.

Hi afegirem també els cargols prèviament esbandits. Mentrestant, prepararem una picada d'all i julivert. Al cap de cinc minuts posarem la paella al forn a màxima temperatura. Un minut abans d'estar acabat hi afegirem la picada d'all i julivert.

Peus de porc amb cargols

INGREDIENTS (per a 4 persones):

4 peus de porc tallats per la meitat, 4 branques de farigola, 4 fulles de llorer, 2 pastanagues, 12 gr. de pebre, 4 claus, 4 cebes, sal, 200 gr. de farina, 4 tomàquets, 6 grans d'all, farigola

ELABORACIÓ:

Socarrimem i rentem els peus, els posem a bullir en una olla amb una branca de farigola, una pastanaga, una fulla de llorer, tres grans de pebre, un clau i una ceba tallada. Bullirem durant una hora, més o menys, comprovant amb un punxó si estan cuits. Un cop cuits escorrem i conservarem el brou fruit de la cocció. Enfarinem els peus i fregim en oli d'oliva.

Els cargols s'han de bullir en una olla amb una branca de farigola, una de llor i una mica de sal. Un cop tinguem els peus i els cargols preparats, farem un sofregit amb la ceba, els grans d'all i el tomàquet, un cop estigui daurat afegirem els peus i els cargols, mullarem amb el brou i deixarem coure, llavors també incorporarem una picada feta amb all, julivert, ametlla, avellana, raig de vi ranci i sal. Courem uns deu minuts a foc baix i ja ho podrem servir.

CARLES ALTÉS CODINA

L'escola de la presó

Escola unitària de nois

Col·legi "El Fomento de la Enseñanza" de Vidreres, dirigit pel mestre Sr. Salvador Arnedina. Alguns dels alumnes que ha sigut possible identificar en aquesta fotografia del 5 d'octubre de 1927, de dalt a baix i d'esquerra a dreta, són:

Fila 1a: 2- Agustí Marquès, 3- Joaquim Mogas, 6- Llibert Font, 8- Salvador Mogas, 11- Josep Jansana.

Fila 2a: 2- Pere Tuscà, 3- Andreu Mullera, 8- Miquel Colls, 10- Pere Massa.

Fila 3a: 1- Rafel Babot, 2- Quimet Garriga, 3- Pere Comalada, 7- Pius Massa, 8- Miquel Massa, 11- Salvador Madrenys.

Fila 4a: 2- Valerià Massa, 5- Constantí Mas, 6- Josep Ferrer, 7- Rafel Rovira, 8- Salvador Rovira, 9- Josep Font, 10- Lluís Xarpell.

(Foto: Col·lecció Elena Babot).

Aquesta escola era al carrer de la Celler, en els números actuals 3 i 5. L'immoble era de propietat municipal i se li deia "L'escola de la presó" pel fet que sota el pis que ocupava hi havia la presó municipal. Tenia el caràcter de privada, en el sentit que en no poder enquibir a l'Escola Pública tots els nois en edat escolar (el cens era molt alt), l'Ajuntament tenia la facultat de contractar mestres que alternaven la docència amb feines administratives a la Casa de la Vila amb la fi d'obtenir entre les dues ocupacions uns ingressos suficients que els permetessin viure amb dignitat. La quota que pagava cada alumne era de tres pessetes al mes i, durant els anys de què tenim constància, va estar conduïda per tres professors: el senyor Pere Hernández (de qui no tenim dades), el senyor Francesc Gifre Vila, de l'octubre de 1920 al setembre de 1925, i el senyor Salvador Arnedina Viusà, de l'octubre de 1925 al juny de 1936.

La presó municipal que ocupava la planta baixa de l'edifici solia estar "habitada" per algun malfactor de poca volada, però també feia les funcions d'alberg per a indigents en trànsit que necessitaven sopluig. La superfície coincidia amb la de l'escola, uns 80 metres quadrats, i constava de tres estances: una a l'entrada, una a la dreta i una altra al fons, amb una comuna i la corresponent cisterna, a més de dos "camastros" (lilitoxes, lilitots...) per dormir i un parell de mantes. El sòl era de terra compactada. Una finestra amb reixes que

donava al carrer "ventilava" l'habitable i permetia l'entrada de claror, que es reforçava amb la llum d'una bombeta que a penes mitigaven la foscor.

L'accés al pis de l'escola era pel carrer de la Celler, per un escala força dreta al final de la qual una porta vidrada permetia l'entrada a l'única aula, d'uns vuitanta metres quadrats, com ha quedat dit. La tarima del mestre, un xic enlairada, es trobava a la dreta de l'entrada. Pel costat del carrer tres finestres grans permetien l'entrada de la claror, igual com per l'altre costat ho feien uns amples finestrals, des d'on s'accedia a una galeria que tenia l'"excusat" en un extrem. Des d'aquesta galeria es veien ben a prop els horts i eixides de les cases veïnes, que proporcionaven fins i tot alguna planta "ornamental", com la de les branques d'un lledoner d'un dels horts de sota. El mobiliari, ben modest, consistia en sis o set pupitres llargs de fusta negra, amb espai per deu alumnes a cadascun, dues pissarres, dos armaris/biblioteca, quatre papereres i diversos mapes. El terra era la meitat enrajolat i l'altra meitat de fusta, amb algunes escaletes per les quals sovint s'empassaven llapis, gomes d'esborrar, bolitxes... que anaven a parar a la presó, per la qual cosa de tant en tant aquesta s'havia d'obrir per recuperar tots aquells estris que s'hi havien esmunyit (i no cal dir la basarda que aquesta incursió produïa als designats per a la recerca).

El senyor Cifre, a les seves memòries del temps passat a Vidreres, escriu: *"El col·legi es trobava en un local del pis superior en molt males condicions ja que, a la seva reduïda dimensió, unia la de la seva poca alçada, es trobava sota teulat i constituït, el seu solatge, en una part d'enrajolat i la resta amb simple empostissat, cosa que dificultava la seva neteja. No cal dir que la visió de tan desmantellat local em causà molt mala impressió" (...)* *"Com sigui que en l'esmentat Col·legi no hi havia patit per a esbargiment dels alumnes, no teníem altre recurs per aconseguir-lo que acompanyar-los, a mig matí, a la plaça de l'església on, durant un quart d'hora, fruíen d'allò més dedicats als seus jocs preferits".*

L'escola "Fomento de la Enseñanza" també amb el mestre Sr. Armedina, l'any 1930. Alguns dels alumnes que ha sigut possible identificar, de dalt a baix i d'esquerra a dreta, són:

Fila 1a: 2- Josep Aragay, 4- Josep Jansana, 6- Martí Gené.

Fila 2a: 1- Valerià Massa, 4- Lluís Jansana, 5- Pius Massa.

Fila 3a: 2- Joan Sureda, 8- Jordi Taulés, 9- Joan Parés.

Fila 4a: 1- Julià Pagés, 2- Pitu Boada, 4- Rafel Babot, 5- Lluís Aragay, 6- Rafel Rovira, 7- Pere Comalada, 8- Constantí Mas.

Fila 5a: 1- Joaquim Ruhí, 2- Juli Nualart, 3- Quimet Garriga.

(Foto: Col·lecció Lluís Jansana).

La classe, que habitualment allotjava més d'una seixantena d'alumnes, estava dividida en tres seccions i alguns alumnes de la Tercera (la dels grans) també feien les funcions d'ajudants del mestre, per ensinistrar en algunes matèries els nois de les seccions primera i segona. A l'època del senyor Armedina, un dels alumnes més avantatjats era l'Andreu Mullera, a qui encara tenen present alguns companys seus i exalumnes de l'escola. En expressions corrents dels escolars d'aquells anys, "anar a l'escola de la presó" o, simplement "anar a la presó" (ja que el nom oficial de "Fomento de la enseñanza" ningú no el feia servir) equivalia a dir, en el nostre cas, que anaves a estudi amb el senyor Armedina, qui va deixar mostres de pedagog eficient i lliurat amb entusiasme i rigor al seu magisteri, per la qual cosa tants deixebles seus d'aleshores en parlen encara amb tanta consideració i agraïment.

RAMON GARRIGA

PS: Si algú pot fer altres aportacions quant a records o vivències de l'escola que contribuïrien a ampliar el que es diu en aquest escrit o fer-hi esmenes, que ens les faci arribar a la redacció de El Rec Clar. També agrairíem informació referida als mestres senyors Lluís Sors i Pere Terrades, que en aquells mateixos anys exercien la seva funció a l'escola pública de Vidreres. Fem extensible la petició, en el mateix sentit i el mateix període, a les mestres que tenien al seu càrrec les escoles de noies. Pensem que molts i moltes encara poden aportar el seu gra de sorra a la història escolar del nostre poble. Esperem notícies.

Resum meteorològic de l'estiu del 2003

	JULIOL	AGOST	SETEMBRE
--	--------	-------	----------

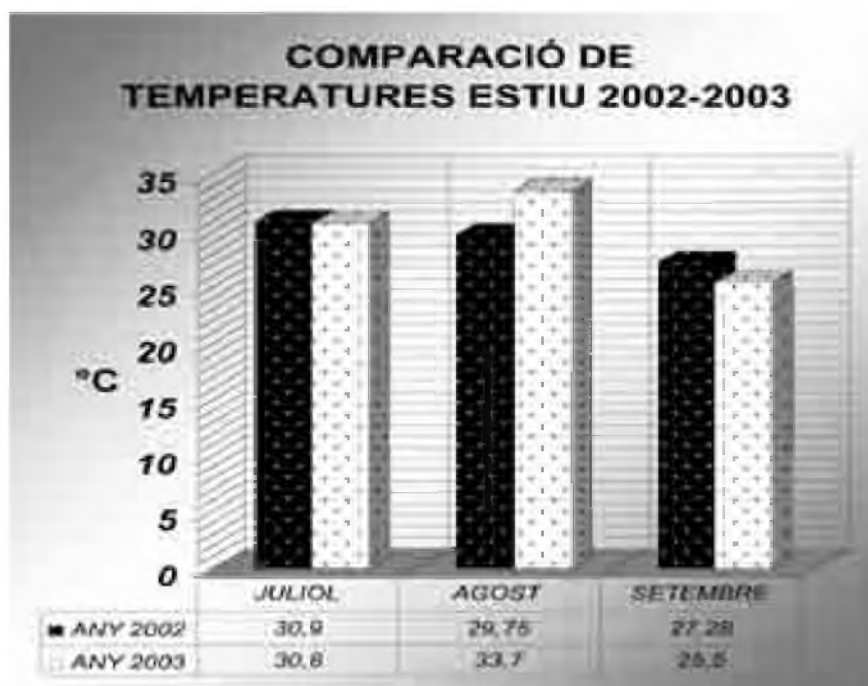
Temperatures màximes	34.5°C – DIA 12	39.6°C – DIA 12	28.9°C – DIA 13
	34.5°C – DIA 22	39.5°C – DIA 13	28.4°C – DIA 5

Temperatures mínimes	11.8°C – DIA 4	14.4°C – DIA 30	7.9°C – DIA 16
	13.3°C – DIA 2	14.7°C – DIA 5	8.2°C – DIA 17

Mitjanes del mes: màxima	30.8°C	33.7°C	30.7°C
Mitjanes del mes: mínima	16.8°C	17.2°C	15.9°C
Mitjanes del mes: absoluta	23.8°C	25.5°C	23.3°C
Dies amb temp. Superior a 30°C	20	28	0

Dies de pluja / mes	3	2	8
Dies amb més pluja	5L – DIA 6	17L – DIA 31	83L – DIA 5
Pluja total – l/m ²	9	56	188

Velocitat dels dies amb més vent	47 Km/h – DIA 1	50 Km/h – DIA 29	35.4 Km/h – DIA 22
Direcció del vent	SUD-OEST	SUD-OEST	SUD-OEST

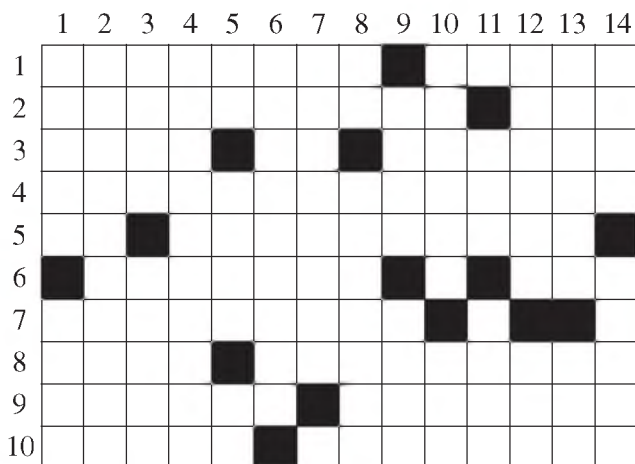
Aquesta gràfica compara les temperatures màximes d'aquest estiu amb l'anterior, el del 2002. Tal i com es pot comprovar, el comportament de les temperatures entre juliols ha estat pràcticament idèntic al de l'any passat. A l'agost, la mitjana de les temperatures màximes ha estat 4°C superior a l'any passat (29.7°C el 2002 i 33.7°C el 2003) i el setembre ha estat 2.3°C per sota les mitjanes del 2002.

No cal recordar la calor que tots hem patit aquest estiu i especialment l'agost, i és que les dades d'aquest mes d'agost són clares: 28 dies hem estat per sobre els 30°C, i d'aquests, 9 per sobre els 35°C.
Xavi Vinyes - Jordi Presas

Fem poble tot entretenint-nos

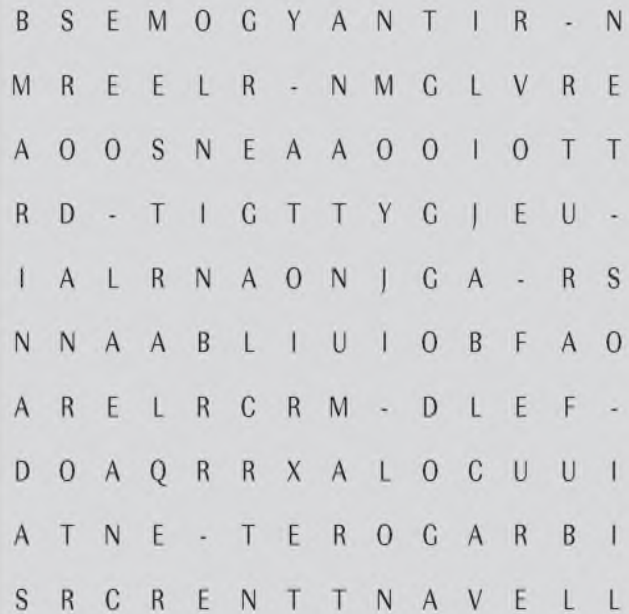
HORIZONTALS: 1- De tant en tant. "Necessitem afrontar-lo amb comunitats cíviques" (C. Mallart). 2- Acció de doblegar el genoll en senyal d'adoració. Sigla d'Associació de Diabètics Espanyols, a l'inrevés. 3- Criada principal d'una casa (plural). Eil, interjecció. Bocí de pa que es deixa després d'haver-lo menjat en bona part, a l'inrevés. 4- A mercè d'aquests pactes va quedar l'Alcaldia de Vidreres després de les eleccions municipals. 5- Negar sense limitacions. Durà a terme. 6- Mosquit. El sud. Activitat que genera obres de creació. 7- Illa de les Petites Antilles. Nom de poble escandinau: més curt impossible. Accentuada en la reunió, ves-t'ho aquí. 8- Santa amb santuari dins el terme municipal de Sant Gregori (Gironès). Cardassars on predominen les calcides. 9- Surten al carrer cada dia. Els darrers resultats obtinguts per aquestes vidrerrenques han tomat a ser molt bons. 10- Terreny conradís voltat de paret, al revés. Líquid oliós, incolor en estat pur, obtingut en la destil·lació de la fusta, molt usat com a antisèptic i expectorant.

VERTICALS: 1- Àpat d'amics. Tractament tradicional que en algunes contrades s'anteposa al nom de les dones de certa edat i posició, donat al revés i que és una estranya moda. 2- Progressiu augment que ha incrementat el nombre de regidors de Vidreres. 3- En porten vint al davant. De molt a prop. 4- Farà que una cosa no decaigui, mantenint-ne la força i el vigor. 5- Elaborat amb una gran cura, de baix a dalt. Guatlla, nyepa, butllofa, blava, bola, sense cap ni peus. Posen fi a l'infinit. 6- Naturals d'un municipi maresmenc de famosos vins. 7- Rebutjava amb força o violentament una escomesa. Centre d'oci. 8- Títol de sobirà de Pèrsia, a la biorxa. L'espai que hi ha damunt nostre com una volta sense calitja. 9- Naus d'esbargiment que ens mostren uns esbojarrats tíos. Efecte d'una determinació de la voluntat. 10- Es tenen en sentir excessivament la calor. Líquid untuós tal com el porten els polítics. 11- Centre de taula. Aniré de corcoll. En un temps passat o esdevenidor molt pròxim al present. 12- Tibarà. Marca de llet embotellada a Vidreres. 13- Un gos fer crits prolongats i planyívols. Xarxa. 14- Molt poc freqüents. Municipi que afronta amb el de Vidreres.

Sopa de lletres

Hi hem posat el nom de disset vents que més d'un cop han bufat a Vidreres. Amb les lletres sobrants heu de poder llegir una frase feta sinònima de "sentir campanes i no saber d'on" o "no saber de la missa la meitat".

GIRALT

SOLUCIONS ALS ENTRETENIMENTS

SOLUCIÓ SOPA DE LLETRES

FRASE FETA: Sentir el vent i no saber de quin forat.

Torb, mestrà, matxada, butarut, miglom, llevant, garbí, tornado, matabals, xaloc, gregal, tramuntana, cercinyol, fagony, ferral, lleant, garbí, tornado, matabals, xaloc, gregal, tramuntana, cercinyol, fagony, ferral, orafol, orafí.

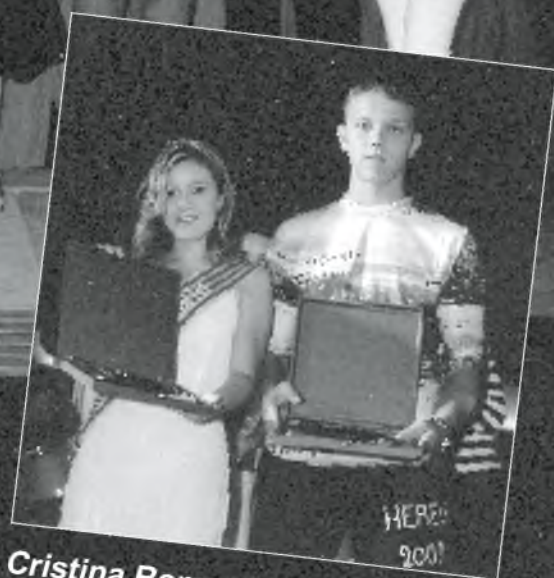
FRASE FETA: Sentir el vent i no saber de quin forat.

L'AVI PITU © 2003 BOU 2003

Les candidates i els candidats a l'elecció de la Pubilla i l'Hereu de Vidreres d'enguany.

Festa Major de Vidreres 2003

Cristina Romaguera i Jaume Call, la Pubilla i l'Hereu de Vidreres de l'any 2003.

Foto de grup de les candidates i candidats a l'elecció de Pubilla i Hereu de Vidreres dels anys 2002 i 2003. (Fotos: Foto Estudi Albert).